

[La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții Politehnicii vin cu o viziune pentru anul 2045](#)

1. [La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții de la Poli vin cu o viziune pentru anul 2045](#)

Vineri, 6 Ianuarie 2023

adevărul.ro

Home Știri interne Știri locale Știri externe Politică Economie Sport Stil de viață Showbiz C

Ultimele știri Război în Ucraina Istoria zilei

Home → Știri locale → Timișoara → La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții de la Poli vin cu o viziune pentru anul 2045

La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții de la Poli vin cu o viziune pentru anul 2045

Proiectul „Campus UPT 2045” a presupus participarea studenților de la Facultății de Arhitectură și Urbanism la un proces de co-creare împreună cu personalul didactic, a cărui rezultat oferă o primă viziune de dezvoltare a campusului Universității Politehnica pentru următorii ani.

Am intrat în 2023, an în care Timișoara devine Capitală Europeană a Culturii. Și tot în 2023 sărbătorim 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri a Școlii Politehnice timișorene, Facultatea de Mecanică, o clădire emblematică, atât prin stilul arhitectural, cât mai ales prin funcția pe care a îndeplinit-o, data de 11 noiembrie 2023 fiind, practic, actul de naștere al Campusului Universitar Timișoara.

Iar cuvintele pe care Regele Ferdinand le-a rostit atunci și care au devenit motto-ul Politehnicii timișorene - „Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa” - s-au întipărit adânc în conștiința bănățenilor.

Scurt istoric al înființării Campusului Universitar Timișoara

Înființarea unei instituții de învățământ superior pune de la bun început problema amenajării unor localuri potrivite, necesare activității didactice. Acest fapt a stat în atenția inițiatorilor Școlii Politehnice din Timișoara, încă dinainte de apariția decretului de înființare.

Astfel, încă din 1917, o delegație a Primăriei Timișoara s-a aflat la Ministerul Instrucțiunii Publice de la Budapesta, pentru a discuta și elabora proiectul de înființare a Școlii Politehnice la Timișoara.

În ședința respectivă, care a avut loc la 23 noiembrie 1917, delegația timișoreană a prezentat un plan realist de susținere a noii instituții universitare.

Municipiul Timișoara se angaja să acorde gratuit, pentru construirea viitoarelor clădiri ale Politehnicii, un teren de 8 hectare pe malul stâng al Begăi, să susțină financiar noua instituție, să amenajeze clădirea unei școli pentru începerea cursurilor, să cumpere cazarma „Franz Joseph” pentru nevoile Politehnicii, să asigure locuințe pentru corpul profesoral și să amenajeze un cămin pentru studenți. Din păcate, aceste promisiuni nu au mai ajuns să fie onorate.

Ulterior, după Marea Unire și alipirea Banatului la România, primarul Timișoarei, Stan Vidrighin, unul dintre cei mai aprigi susținători ai înființării unei instituții de învățământ superior în orașul de pe Bega, adresează un memoriu Consiliului Dirigent de la Cluj prin care susține necesitatea înființării Politehnicii timișorene. Totalul cheltuielilor pe care Primăria Timișoara se angaja să le acopere se ridicau la peste 12 milioane de lei.

Primul an al Școlii Politehnice din Timișoara a început cu 117 studenți (89 în anul întâi și 28 în anul pregătitor), în localul unei foste școli (aflată în prezent pe strada Bocșa nr. 6 și aparținând Facultății de Chimie Industrială și Ingineria Mediului). Cantina funcționa în vechiul club nautic „Regata” (clădire aparținând astăzi Facultății de Construcții), iar pentru cazare, administrația orașului nu a putut oferi decât o închisoare militară dezafectată, pe actuala stradă Popa Șapcă.

Încăperile văruițe în alb, cu geamuri mici, ar fi părut dezagreabile pentru tinerii studenți, dacă o familie de învățători, care preluase administrația noului așezământ, nu ar fi încercat să creeze acolo măcar o parte din căldura unui cămin adevărat.

Rectorul Victor Vâlcovici, venit în 1921, a dificila misiune de a continua opera începută de Traian Lalescu și de a construi, practic aproape de la zero, noua școală. În vastul plan pe care l-a pus la punct pentru dezvoltarea școlii și-a stabilit ca priorități: construirea unui local propriu; alcătuirea unui corp profesoral la înălțimea misiunii; organizarea și înzestrarea laboratoarelor pe măsura unei Politehnici.

Prima și poate cea mai stringentă problemă a fost, în 1921, realizarea unui local propriu al Școlii Politehnice. După o documentare temeinică în mari universități din Europa, alături de Victor Vlad și Duiliu Marcu, susține ideea unei structuri pavilionare ca fiind cea mai practică pentru scopurile urmărite.

Victor Vlad a militat pentru crearea unei cetăți universitare în Timișoara, care să grupeze toate edificiile necesare pregătirii forțelor tehnice multă vreme. În acest sens a conceput un proiect de ansamblu, adecvat cerințelor imediate și de perspectivă, cuprinzând zece pavilioane care să îndeplinească exigențele de instruire.

„Mecanica”, prima clădire din campus

În 1922, Ministerul Lucrărilor Publice, care pe vremea aceea tutela Școala Politehnică, a hotărât să execute la Timișoara o clădire în care să se instaleze cea dintâi secție a noii Școli Politehnice, anume secția de mecanică. Lucrările vor fi realizate sub conducerea arhitectului Duiliu Marcu, într-un stil neo-românesc ce e admirat și astăzi pentru calitățile sale artistice și arhitecturale.

La 11 noiembrie 1923 se inaugurează „Pavilionul Mecanic”, prima clădire proprie Școlii Politehnice, construită pe Bd. Mihai Viteazu, pe terenul atribuit de Primărie.

În toamna anului 1927, noul local al căminului Politehniciei și-a putut primi oaspeții. Căminul a fost realizat, ca și pavilionul Facultății de Mecanică, în conformitate cu planul de ansamblu conceput de arh. Duiliu Marcu, fiind singurul construit, din cele 4 propuse, după planurile autorului.

Citește și: Universitatea Politehnica aniversează 95 de ani. Regele Ferdinand I semna decretul de înființare în 1920

În 1930 se finalizează clădirea ce adăpostește cantina, situată alături de cămin, în aceeași incintă. Realizată după proiectul arhitectului Duiliu Marcu, aceasta cuprinde o sală de 13 / 26 metri, unde pot lua masa 450 studenți. Folosind aceleași materiale, cărămida aparentă și praful de piatră, arhitectul Duiliu Marcu, reușește să creeze un ansamblu armonios, chiar și cu cele doar trei clădiri realizate din amplul său proiect.

În timp însă, Timișoara s-a schimbat, iar la dezvoltarea modernă a orașului o contribuție esențială a adus-o Politehnica. Acum, la 100 de ani de la edificarea primei clădiri a Campusului Universitar Timișoara, studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism a UPT vin cu o nouă viziune – Campus UPT 2045 – de dezvoltare a acestuia, în ton cu vremurile de azi.

Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara a găzduit, recent, vernisajul expoziției de prezentare a proiectelor realizate de studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism (FAUT).

Proiectul intitulat „Campus UPT 2045”, realizat pe parcursul semestrului 2 al anului 2021-2022, a presupus participarea studenților FAUT la un proces de co-creare împreună cu colegii lor și personalul didactic, a cărui rezultat oferă o primă viziune de dezvoltare a campusului Universității Politehnica pentru următorii ani.

Proiectul de urbanism stabilește două direcții transversale fundamentale prin temele „smart” și „verde” necesare a fi aplicate fiecărei propuneri.

„Propunerile vizează intervenții de la nivelul întregului campus reunit, inclusiv zona căminelor, practic întregul areal între Bulevardul Mihai Viteazu și Strada Daliei, pentru a detalia apoi intervenția pe cvartalul delimitat de străzile Mihai Viteazu, Traian Lalescu, Victor Babeș și Bd. Vasile Pârvan, cu includerea infrastructurilor UPT până la strada Petre Râmneanțu și intervenții de detaliu pentru creșterea calității spațiilor publice. Studenții au abordat trei scenarii distincte. Proiectul de Peisagistică este gândit în relație cu proiectul de urbanism, în ideea de a transforma campusul într-un campus pentru secol XXI. Proiectul este privit ca un posibil vector de imagine pentru ceea ce ar putea să devină Campusul într-un viitor nu prea îndepărtat”, a adăugat Lucian Ronkov, purtătorul de cuvânt al UPT.

„Aleea Studenților, acolo unde sunt realizate propunerile, este de fapt „inima” Campusului și poate cel mai potrivit loc pentru a transmite spiritul UPT”, a adăugat Ronkov.

Proiectul de Restaurare abordează Cantina MV, o clădire de patrimoniu aflată pe Lista Monumentelor Istorice.

Citește și: Prima mașină de Formula E în România. Bulevard din Timișoara închis pentru show-ul lui Nick Heidfeld

Având în vedere că Facultatea de Arhitectură și Urbanism a primit în administrarea ei o mare parte din clădire în anul 2021, tema de față și-a propus să studieze felul cum aceasta se poate recupera, conserva și transforma într-un centru de competențe în inovare, cercetare și promovare a facultății.

„Scopul este de ridicare a standardelor spațiilor de învățământ prin recuperarea și modernizarea fondului construit existent, oferind astfel o nouă viziune privind procesul educațional, mult mai atent calibrată la dinamica socială și culturală a regiunii. Astfel, clădirea cantinei poate deveni o clădire pilot și, în același timp, model pentru procesul de transformare a campusului conform principiilor Noului Bauhaus European. La demisol este propusă o cantină/fast-food, ca spațiu de coagulare a întregului mediu universitar. La parter și mansardă fiecare echipă de studenți a propus modalități diferite de utilizare a spațiului, iar la mansardă sunt propuse spații destinate FAUT, în special activităților de cercetare din programele de master și doctorat, completate de alte activități specifice unui Centru de Competențe”, a mai transmis Lucian Ronkov.

2. [La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții Politehnicii vin cu o viziune nouă pentru anul 2045](#)

La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții Politehnicii vin cu o viziune nouă pentru anul 2045.

În acest an, Universitatea Politehnică Timișoara sărbătorește 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri a Școlii Politehnice, cea în care funcționează Facultatea de Mecanică.

În 1917, o delegație a Primăriei Timișoara se afla la Ministerul Instrucțiunii Publice de la Budapesta, pentru a discuta și elabora proiectul de înființare a Școlii Politehnice la Timișoara. În ședința respectivă, delegația timișoreană a prezentat un plan de susținere a noii instituții universitare. Municipiul Timișoara se angaja să acorde gratuit, pentru construirea viitoarelor clădiri ale Politehnicii, un teren de 8 hectare pe malul stâng al Begăi, să susțină financiar noua instituție, să amenajeze clădirea unei școli pentru începerea cursurilor, să cumpere cazarma „Franz Joseph” pentru nevoile Politehnicii, să asigure locuințe pentru corpul profesoral și să amenajeze un cămin pentru studenți. Aceste promisiuni nu au mai ajuns, însă, să fie onorate.

Ulterior, după Marea Unire și alipirea Banatului la România, primarul Timișoarei, Stan Vidrighin, unul dintre cei mai aprigi susținători ai înființării unei instituții de învățământ superior în orașul de pe Bega, adresează un memoriu Consiliului Dirigent de la Cluj prin care susține necesitatea înființării Politehnicii timișorene, precizând și contribuția pe care orașul o va aduce în acest sens: acordarea gratuită a unui teren de 8 hectare care va fi mărit ulterior, amenajarea drumurilor de acces la acest teren, a canalelor de scurgere, a conductelor de apă și electricitate, o subvenție bănească de două milioane de lei,

amenajarea unei clădiri pentru funcționarea provizorie a cursurilor până la construirea unui edificiu propriu, totalul cheltuielilor pe care Primăria Timișoara se angaja să le acopere ridicându-se la peste 12 milioane de lei.

Primul an al Școlii Politehnice din Timișoara a început cu 117 studenți (89 în anul întâi și 28 în anul pregătitor), în localul unei foste școli (aflată în prezent pe strada Bocșa nr. 6 și aparținând Facultății de Chimie Industrială și Ingineria Mediului). Cantina funcționa în vechiul club nautic „Regata” (clădire aparținând astăzi Facultății de Construcții), iar pentru cazare, administrația orașului nu a putut oferi decât o închisoare militară dezafectată, pe actuala stradă Popa Șapcă.

Rectorul Victor Vâlcovici, venit în 1921, a avut dificila misiune de a construi, practic aproape de la zero, o nouă școală. În vastul plan pe care l-a pus la punct pentru devoltarea școlii și-a stabilit ca priorități: construirea unui local propriu; alcătuirea unui corp profesoral la înălțimea misiunii; organizarea și înzestrarea laboratoarelor pe măsura unei Politehnici.

După o documentare temeinică în mari universități din Europa, alături de Victor Vlad și Duiliu Marcu, susține ideea unei structuri pavilionare ca fiind cea mai practică pentru scopurile urmărite. Victor Vlad a militat pentru crearea unei cetăți universitare în Timișoara, care să grupeze toate edificiile necesare pregătirii forțelor tehnice multă vreme. În acest sens, a conceput un proiect de ansamblu, adecvat cerințelor imediate și de perspectivă, cuprinzând zece pavilioane care să îndeplinească exigențele de instruire.

În 1922, Ministerul Lucrărilor Publice, care pe vremea aceea tutela Școala Politehnică, a hotărât să execute la Timișoara o clădire în care să se instaleze cea dintâi secție a noii Școli Politehnice, anume secția de mecanică. Lucrările vor fi realizate sub conducerea arhitectului Duiliu Marcu, într-un stil neo-românesc ce e admirat și astăzi pentru calitățile sale artistice și arhitecturale.

La 11 noiembrie 1923 se inaugurează „Pavilionul Mecanic”, prima clădire proprie Școlii Politehnice, construită pe Bulevardul Mihai Viteazu, pe terenul atribuit de Primărie.

În toamna anului 1927, noul local al căminului Politehnicii și-a putut primi oaspeții. Căminul a fost realizat, ca și pavilionul Facultății de Mecanică, în conformitate cu planul de ansamblu conceput de arhitectul Duiliu Marcu, fiind singurul construit, din cele 4 propuse, după planurile autorului.

În 1930 se finalizează clădirea ce adăpostește cantina, situată alături de cămin, în aceeași incintă, unde pot lua masa 450 studenți.

Ulterior, baza materială a Politehnicii timișorene se dezvoltă în ritm alert, ajungând în prezent la 100 de imobile ce stau mărturie a tuturor evenimentelor din ultima sută de ani și care constituie un patrimoniu neprețuit nu doar al universității, ci al întregului oraș.

Acum, la 100 de ani de la edificarea primei clădiri a Campusului Universitar Timișoara, studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism a UPT vin cu o nouă viziune – Campus UPT 2045 – de dezvoltare a acestuia, în ton cu vremurile de azi.

Proiectul de urbanism stabilește două direcții transversale fundamentale prin temele „smart” și „verde” necesare a fi aplicate fiecărei propuneri. Propunerile vizează intervenții de la nivelul întregului campus reunit, inclusiv zona căminelor,

practic întregul areal între Bulevardul Mihai Viteazu și Strada Daliei, pentru a detalia apoi intervenția pe cvartalul delimitat de străzile Mihai Viteazu, Traian Lalescu, Victor Babeș și Bd. Vasile Pârvan, cu includerea infrastructurilor UPT până la strada Petre Râmneanțu și intervenții de detaliu pentru creșterea calității spațiilor publice.

Studentii au abordat trei scenarii distincte. Primul dintre acestea abordează situația în care prezența studenților în campusul universitar este restrânsă, având în vedere funcționarea în sistem hibrid și presupune inclusiv o renunțare la elementele construite impropriu în raport cu clădirile valoroase din perspectivă patrimonială, cu investiții minime. Al doilea scenariu abordează situația păstrării parametrilor actuali din punct de vedere al numărului de studenți, așadar o mai bună utilizare a infrastructurii existente și a spațiilor publice, evidențiind posibilitățile de utilizare a tuturor spațiilor în limitele infrastructurii actuale. Scenariul al treilea abordează situația creșterii numărului de studenți și introducerea unor facilități utile pentru comunitate, cu intervențiile cele mai ample.

Proiectul de peisagistică este gândit în relație cu proiectul de urbanism, în ideea de a transforma campusul într-un campus pentru sec. XXI. Aleea Studenților, acolo unde sunt realizate propunerile, este de fapt „inima” Campusului și poate cel mai potrivit loc pentru a transmite spiritul UPT. Și în acest caz au rezultat trei soluții. Prima dintre acestea, „Parcul studenților”, oferă o soluție atentă la folosirea caracteristicilor existente, putând fi implementată total sau parțial. A doua propunere, „Schimbare – Meta Ballo”, propune o soluție atentă la componenta socială printr-o abordare ecologică, ludică și radicală. A treia propunere este „Continuitate” și propune o strategie intermediară ca scenariu, cu accent pe potențialul social al aleei.

Proiectul de Restaurare abordează Cantina MV, o clădire de patrimoniu aflată pe Lista Monumentelor Istorice. Având în vedere că Facultatea de Arhitectură și Urbanism a primit în administrarea ei o mare parte din clădire în anul 2021, tema de față și-a propus să studieze felul cum aceasta se poate recupera, conserva și transforma într-un centru de competențe în inovare, cercetare și promovare a facultății. La demisol este propusă o cantină/fast-food, ca spațiu de coagulare a întregului mediu universitar. La parter și mansardă fiecare echipă de studenți a propus modalități diferite de utilizare a spațiului, iar la mansardă sunt propuse spații destinate FAUT, în special activităților de cercetare din programele de master și doctorat, completate de alte activități specifice unui Centru de Competențe.

Istoria Școlii Politehnice timișorene este scrisă și prin aportul renumitului grădinar Wilhelm Muhle și a fiului său Arpad, cei care aprovizionau cu flori familiile regale ale Europei din acele vremuri. Acesta avea să doneze Școlii Politehnice, la înființare, un teren ce făcea parte din parcul și grădinile din proximitatea casei sale, aflată și acum într-o formă deformată față de original, la intersecția străzilor Babeș și Mihai Viteazu. Grădinile donate erau cele aflate între curtea casei grădinarului și drumul ce mergea paralel cu malurile principalului braț al canalului Bega. Acesta este terenul prin care arhitectul Duiliu Marcu, la începutul anilor 1920, propunea un ansamblu impresionant de clădiri în stil neo-românesc cu influențe regionale, și un parc ce s-a păstrat până în zilele noastre în preajma Corpului A al Facultății de Mecanică, Căminul MNV și Cantina MV, singurele clădiri păstrate din propunerea inițială a arhitectului. Campusul actual al facultăților Universității Politehnica Timișoara poate fi regândit ca un parc tematic ce se leagă de istoria unor grădini și a spiritului timișorean de la începutul secolului XX.

Expoziția de prezentare a proiectelor realizate de studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism poate fi vizitată până în data de 13 ianuarie, în holul central al Bibliotecii Universității Politehnica Timișoara.

3. [La 100 de ani de campus universitar în Timisoara, studentii Politehnicii vin cu o viziune pentru anul 2045](#)

La 100 de ani de campus universitar în Timisoara, studentii Politehnicii vin cu o viziune pentru anul 2045

TIMISOARA. Am intrat în 2023, an în care Timișoara devine Capitală Europeană a Culturii. Și tot în 2023 sărbătorim 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri a Școlii Politehnice timișorene, Facultatea de Mecanică, o clădire emblematică, atât prin stilul arhitectural, cât mai ales prin funcția pe care a îndeplinit-o, data de 11 noiembrie 2023 [...]

4. [La 100 de ani de campus universitar în Timisoara, studentii Politehnicii vin cu o viziune pentru anul 2045](#)

EDUCATIE

La 100 de ani de campus universitar în Timisoara, studentii Politehnicii vin cu o viziune pentru anul 2045

Am intrat în 2023, an în care Timișoara devine Capitală Europeană a Culturii. Și tot în 2023 sărbătorim 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri a Școlii Politehnice timișorene, Facultatea de Mecanică, o clădire emblematică, atât prin stilul

arhitectural, cât mai ales prin funcția pe care a îndeplinit-o, data de 11 noiembrie 2023 fiind, practic, actul de naștere al Campusului Universitar Timișoara. Iar cuvintele pe care Regele Ferdinand le-a rostit atunci și care au devenit motto-ul Politehnicii timișorene – „Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa” – s-au întipărit adânc în conștiința bănățenilor.

Scurt istoric al înființării Campusului Universitar Timișoara

Înființarea unei instituții de învățământ superior pune de la bun început problema amenajării unor localuri potrivite, necesare activității didactice. Acest fapt a stat în atenția inițiatorilor Școlii Politehnice din Timișoara, încă dinainte de apariția decretului de înființare.

Astfel, încă din 1917, o delegație a Primăriei Timișoara s-a aflat la Ministerul Instrucțiunii Publice de la Budapesta, pentru a discuta și elabora proiectul de înființare a Școlii Politehnice la Timișoara. În ședința respectivă, care a avut loc la 23 noiembrie 1917, delegația timișoreană a prezentat un plan realist de susținere a noii instituții universitare. Municipiul Timișoara se angaja să acorde gratuit, pentru construirea viitoarelor clădiri ale Politehnicii, un teren de 8 ha pe malul stâng al Begăi, să susțină financiar noua instituție, să amenajeze clădirea unei școli pentru începerea cursurilor, să cumpere cazarma „Franz Joseph” pentru nevoile Politehnicii, să asigure locuințe pentru corpul profesoral și să amenajeze un cămin pentru studenți. Din păcate, aceste promisiuni nu au mai ajuns să fie onorate.

Ulterior, după Marea Unire și alipirea Banatului la România, primarul Timișoarei, Stan Vidrighin, unul dintre cei mai aprigi susținători ai înființării unei instituții de învățământ superior în orașul de pe Bega, adresează un memoriu Consiliului Dirigent de la Cluj prin care susține necesitatea înființării Politehnicii timișorene, precizând și contribuția pe care orașul o va aduce în acest sens: acordarea gratuită a unui teren de 8 hectare care va fi mărit ulterior, amenajarea drumurilor de acces la acest teren, a canalelor de scurgere, a conductelor de apă și electricitate, o subvenție bănească de două milioane de lei, amenajarea unei clădiri pentru funcționarea provizorie a cursurilor până la construirea unui edificiu propriu, totalul cheltuielilor pe care Primăria Timișoara se angaja să le acopere ridicându-se la peste 12 milioane de lei.

Primul an al Școlii Politehnice din Timișoara a început cu 117 studenți (89 în anul întâi și 28 în anul pregătitor), în localul unei foste școli (aflată în prezent pe strada Bocșa nr. 6 și aparținând Facultății de Chimie Industrială și Ingineria Mediului). Cantina funcționa în vechiul club nautic „Regata” (clădire aparținând astăzi Facultății de Construcții), iar pentru cazare, administrația orașului nu a putut oferi decât o închisoare militară dezafectată, pe actuala stradă Popa Șapcă. Încăperile văruițe în alb, cu geamuri mici, ar fi părut dezagreabile pentru tinerii studenți, dacă o familie de învățători, care preluase administrația noului așezământ, nu ar fi încercat să creeze acolo măcar o parte din căldura unui cămin adevărat.

Primul an universitar în Timișoara a reprezentat, în ciuda tuturor greutăților, cea mai vie dovadă a potențialului spiritual și material al orașului, dovada că poate susține o Politehnică și că aceasta este absolut necesară pentru viitorul provinciei și al țării.

Rectorul Victor Vâlcovici, venit în 1921, a dificila misiune de a continua opera începută de Traian Lalescu și de a construi, practic aproape de la zero, noua școală. În vastul plan pe care l-a pus la punct pentru devoltarea școlii și-a stabilit ca

priorități: construirea unui local propriu; alcătuirea unui corp profesoral la înălțimea misiunii; organizarea și înzestrarea laboratoarelor pe măsura unei Politehnici.

Prima și poate cea mai stringentă problemă a fost, în 1921, realizarea unui local propriu al Școlii Politehnice. După o documentare temeinică în mari universități din Europa, alături de Victor Vlad și Duiliu Marcu, susține ideea unei structuri pavilionare ca fiind cea mai practică pentru scopurile urmărite. Victor Vlad a militat pentru crearea unei cetăți universitare în Timișoara, care să grupeze toate edificiile necesare pregătirii forțelor tehnice multă vreme. În acest sens a conceput un proiect de ansamblu, adecvat cerințelor imediate și de perspectivă, cuprinzând zece pavilioane care să îndeplinească exigențele de instruire.

În 1922, Ministerul Lucrărilor Publice, care pe vremea aceea tutela Școala Politehnică, a hotărât să execute la Timișoara o clădire în care să se instaleze cea dintâi secție a noii Școli Politehnice, anume secția de mecanică. Lucrările vor fi realizate sub conducerea arhitectului Duiliu Marcu, într-un stil neo-românesc ce e admirat și astăzi pentru calitățile sale artistice și arhitecturale.

La 11 noiembrie 1923 se inaugurează „Pavilionul Mecanic”, prima clădire proprie Școlii Politehnice, construită pe Bd. Mihai Viteazu, pe terenul atribuit de Primărie.

În toamna anului 1927, noul local al căminului Politehnicii și-a putut primi oaspeții. Căminul a fost realizat, ca și pavilionul Facultății de Mecanică, în conformitate cu planul de ansamblu conceput de arh. Duiliu Marcu, fiind singurul construit, din cele 4 propuse, după planurile autorului.

În 1930 se finalizează clădirea ce adăpostește cantina, situată alături de cămin, în aceeași incintă. Realizată după proiectul arh. Duiliu Marcu, aceasta cuprinde o sală de 13 x 26 m, unde pot lua masa 450 studenți. Folosind aceleași materiale, cărămida aparentă și praful de piatră, arhitectul Duiliu Marcu, reușește să creeze un ansamblu armonios, chiar și cu cele doar trei clădiri realizate din amplul său proiect.

Ulterior, baza materială a Politehnicii timișorene se dezvoltă în ritm alert, ajungând în prezent la 100 de imobile ce stau mărturie a tuturor evenimentelor din ultima sută de ani și care constituie un patrimoniu neprețuit nu doar al universității, ci al întregului oraș.

În timp însă, Timișoara s-a schimbat, iar la dezvoltarea modernă a orașului o contribuție esențială a adus-o Politehnica. Acum, la 100 de ani de la edificarea primei clădiri a Campusului Universitar Timișoara, studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism a UPT vin cu o nouă viziune – Campus UPT 2045 – de dezvoltare a acestuia, în ton cu vremurile de azi.

Viziunea studenților pentru campusul universitar UPT

Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara a găzduit, recent, vernisajul expoziției de prezentare a proiectelor realizate de studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism (FAUT). Proiectul intitulat „Campus UPT 2045”, realizat pe parcursul semestrului 2 al anului 2021-2022, a presupus participarea studenților FAUT la un proces de co-creare împreună

cu colegii lor și personalul didactic, a cărui rezultat oferă o primă viziune de dezvoltare a campusului Universității Politehnica pentru următorii ani. Scanarea proiectelor vechi realizate pentru campus, arhivarea acestora, precum și planșele originale pe care s-a lucrat a fost un prim pas, realizat de către studenții anului 2 în cadrul practicilor de vară din ultimii ani. Subiectul a fost tratat în activitățile de predare și cercetare ale atelierelor de urbanism, arhitectură peisajeră și restaurare aferente anului 5 de studii.

Rezultatele oferă o perspectivă amplă asupra posibilităților pe care le are UPT pentru a-și coordona dezvoltarea infrastructurii, de la nivelul întregului campus până la clădirile sale de patrimoniu. Toate propunerile iau în considerare, totuși, necesitatea de cooperare cu toți cei care pot sprijini acest demers, arătând că o Universitate Politehnică puternică este fundamentul solid pentru un oraș și o regiune puternică.

Proiectul de urbanism stabilește două direcții transversale fundamentale prin temele „smart” și „verde” necesare a fi aplicate fiecărei propuneri. Propunerile vizează intervenții de la nivelul întregului campus reunit, inclusiv zona căminelor, practic întregul areal între Bulevardul Mihai Viteazu și Strada Daliei, pentru a detalia apoi intervenția pe cvartalul delimitat de străzile Mihai Viteazu, Traian Lalescu, Victor Babeș și Bd. Vasile Pârvan, cu includerea infrastructurilor UPT până la strada Petre Râmneanțu și intervenții de detaliu pentru creșterea calității spațiilor publice. Studenții au abordat trei scenarii distincte. Primul dintre acestea abordează situația în care prezența studenților în campusul universitar este restrânsă, având în vedere funcționarea în sistem hibrid și presupune inclusiv o renunțare la elementele construite impropriu în raport cu clădirile valoroase din perspectivă patrimonială, cu investiții minime. Al doilea scenariu abordează situația păstrării parametrilor actuali din punct de vedere al numărului de studenți, așadar o mai bună utilizare a infrastructurii existente și a spațiilor publice, evidențiind posibilitățile de utilizare a tuturor spațiilor în limitele infrastructurii actuale. Scenariul al treilea abordează situația creșterii numărului de studenți și introducerea unor facilități utile pentru comunitate, cu intervențiile cele mai ample în acest scenariu, mizând pe o dezvoltare smart și sustenabilă în limitele potențialului maxim de creștere a infrastructurii.

Proiectul de Peisagistică este gândit în relație cu proiectul de urbanism, în ideea de a transforma campusul într-un campus pentru sec. XXI (luând în considerare poziția centrală în oraș și conexiunile de care dispune pe toate direcțiile). Proiectul este privit ca un posibil vector de imagine pentru ceea ce ar putea să devină Campusul într-un viitor nu prea îndepărtat. Aleea Studenților, acolo unde sunt realizate propunerile, este de fapt „inima” Campusului și poate cel mai potrivit loc pentru a transmite spiritul UPT. Și în acest caz au rezultat trei soluții. Prima dintre acestea, „Parcul studenților”, oferă o soluție atentă la folosirea caracteristicilor existente, putând fi implementată total sau parțial. A doua propunere, „Schimbare – Meta Ballo”, propune o soluție atentă la componenta socială printr-o abordare ecologică, ludică și radicală. A treia propunere este „Continuitate” și propune o strategie intermediară ca scenariu, cu accent pe potențialul social al aleii.

Buzunarele sunt tratate diferit, ceea ce face ca soluția să poată fi implementată parțial în oricare dintre scenariile soluției proiectului de urbanism.

Proiectul de Restaurare abordează Cantina MV, o clădire de patrimoniu aflată pe Lista Monumentelor Istorice. Având în vedere că Facultatea de Arhitectură și Urbanism a primit în administrarea ei o mare parte din clădire în anul 2021, tema de față și-a propus să studieze felul cum aceasta se poate recupera, conserva și transforma într-un centru de competențe în

inovare, cercetare și promovare a facultății. Scopul este de ridicare a standardelor spațiilor de învățământ prin recuperarea și modernizarea fondului construit existent, oferind astfel o nouă viziune privind procesul educațional, mult mai atent calibrată la dinamica socială și culturală a regiunii. Astfel, clădirea cantinei poate deveni o clădire pilot și, în același timp, model pentru procesul de transformare a campusului conform principiilor Noului Bauhaus European. La demisol este propusă o cantină/fast-food, ca spațiu de coagulare a întregului mediu universitar. La parter și mansardă fiecare echipă de studenți a propus modalități diferite de utilizare a spațiului, iar la mansardă sunt propuse spații destinate FAUT, în special activităților de cercetare din programele de master și doctorat, completate de alte activități specifice unui Centru de Competențe.

La vernisajul expoziției, rectorul Universității Politehnica Timișoara, conf.univ.dr.ing. Florin Drăgan, a declarat că „e important să avem o strategie de dezvoltare pe termen lung a campusului universitar. Chiar dacă proiectul final va mai suferi unele modificări, el reflectă vibe-ul actual al Politehnicii”.

Expoziția poate fi vizitată până în data de 13 ianuarie 2023, în holul central al Bibliotecii Universității Politehnica Timișoara.
Omagiu adus familiei Muhle

Istoria Școlii Politehnice timișorene este scrisă și prin aportul renumitului grădinar Wilhelm Muhle și a fiului său Arpad, cei care aprovizionau cu flori familiile regale ale Europei din acele vremuri. Acesta avea să doneze Școlii Politehnice, la înființare, un teren ce făcea parte din parcul și grădinile din proximitatea casei sale, aflată și acum într-o formă deformată față de original, la intersecția străzilor Babeș și Mihai Viteazul. Grădinile donate erau cele aflate între curtea casei grădinarului și drumul ce mergea paralel cu malurile principalului braț al canalului Bega. Acesta este terenul prin care arhitectul Duiliu Marcu, la începutul anilor 1920, propunea un ansamblu impresionant de clădiri în stil neo-românesc cu influențe regionale, și un parc ce s-a păstrat până în zilele noastre în preajma Corpului A al Facultății de Mecanică, Căminul MNV și Cantina MV, singurele clădiri păstrate din propunerea inițială a arhitectului. Campusul actual al facultăților Universității Politehnica Timișoara poate fi regândit ca un parc tematic ce se leagă de istoria unor grădini și a spiritului timișorean de la începutul secolului XX, ce a pus bazele învățământului politehnist.

5. [La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții de la Poli vin cu o viziune pentru anul 2045](#)

ZiareLive.ro / Revista Presei / Adevarul / La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții...

La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții de la Poli vin cu o viziune pentru anul 2045

Proiectul „Campus UPT 2045” a presupus participarea studenților de la Facultății de Arhitectura și Urbanism la un proces de co-creare împreună cu personalul didactic, a cărui rezultat ofera o prima viziune de dezvoltare a campusului Universității Politehnica pentru următorii ani.

6. [La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții Politehnicii vin cu o viziune pentru anul 2045](#)

Acasă > Știri > La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții Politehnicii vin...

ȘTIRI ȘTIRI LOCALE ȘTIRI TIMIS

La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții Politehnicii vin cu o viziune pentru anul 2045

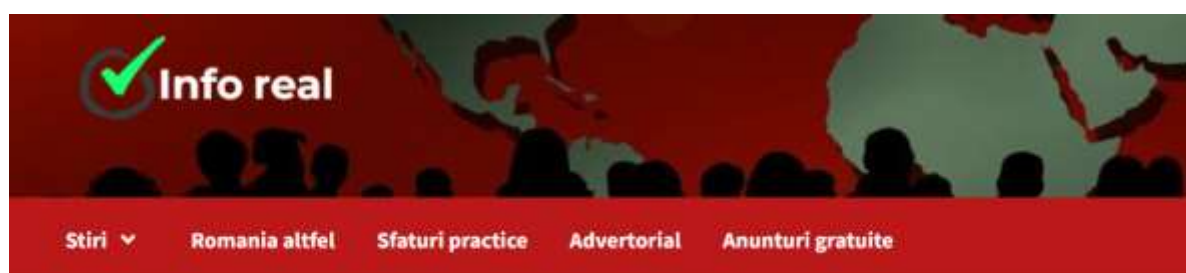
Am intrat în 2023, an în care Timișoara devine Capitală Europeană a Culturii. Și tot în 2023 sărbătorim 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri a Școlii Politehnice timișorene, Facultatea de Mecanică, o clădire emblematică, atât prin stilul arhitectural, cât mai ales prin funcția pe care a îndeplinit-o, data de 11 noiembrie 2023 fiind, practic, actul de naștere al Campusului Universitar Timișoara. Iar cuvintele pe care Regele Ferdinand le-a rostit atunci și care au devenit motto-ul Politehnicii timișorene – „Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa” – s-au întipărit adânc în conștiința bănățenilor. Scurt istoric al înființării Campusului Universitar Timișoara Înființarea unei instituții de învățământ superior pune de la bun început problema amenajării unor localuri potrivite, necesare activității didactice. Acest fapt a stat în atenția inițiatorilor Școlii Politehnice din Timișoara, încă dinainte de apariția decretului de înființare. Astfel, încă din 1917, o delegație a Primăriei Timișoara s-a aflat la Ministerul Instrucțiunii Publice de la Budapesta, pentru a discuta și elabora proiectul de înființare a Școlii Politehnice la Timișoara. În ședința respectivă, care a avut loc la 23 noiembrie 1917, delegația timișoreană a prezentat un plan realist de susținere a noii instituții universitare. Municipiul Timișoara se angaja să acorde gratuit, pentru construirea viitoarelor clădiri ale Politehnicii, un teren de 8 ha pe malul stâng al Begăi, să susțină financiar noua instituție, să amenajeze clădirea unei școli pentru începerea cursurilor, să cumpere cazarma „Franz Joseph” pentru nevoile Politehnicii, să asigure locuințe pentru corpul profesoral și să amenajeze un cămin pentru studenți. Din păcate, aceste promisiuni nu au mai ajuns să fie onorate. Ulterior, după Marea Unire și alipirea Banatului la România, primarul Timișoarei, Stan Vidrighin, unul dintre cei mai aprigi susținători ai înființării unei instituții de învățământ superior în orașul de pe Bega, adresează un memoriu Consiliului Dirigent de la Cluj prin care susține necesitatea înființării Politehnicii timișorene, precizând și contribuția pe care orașul o va aduce în acest sens: acordarea gratuită a unui teren de 8 hectare care va fi mărit ulterior, amenajarea drumurilor de acces la acest teren, a canalelor de scurgere, a conductelor de apă și electricitate, o subvenție bănească de două milioane de lei, amenajarea unei clădiri pentru funcționarea provizorie a cursurilor până la construirea unui edificiu propriu, totalul cheltuielilor pe care Primăria Timișoara se angaja să le acopere ridicându-se la peste 12 milioane de lei. Primul an al Școlii Politehnice din Timișoara a început cu 117 studenți (89 în anul întâi și 28 în anul pregătitor), în localul unei foste școli (aflată în prezent pe strada Bocșa nr. 6 și aparținând Facultății de Chimie Industrială și Ingineria Mediului). Cantina funcționa în vechiul club nautic „Regata” (clădire aparținând astăzi

Facultății de Construcții), iar pentru cazare, administrația orașului nu a putut oferi decât o închisoare militară dezafectată, pe actuala stradă Popa Șapcă. Încăperile vărute în alb, cu geamuri mici, ar fi părut dezagreabile pentru tinerii studenți, dacă o familie de învățători, care preluase administrația noului așezământ, nu ar fi încercat să creeze acolo măcar o parte din căldura unui cămin adevărat. Primul an universitar în Timișoara a reprezentat, în ciuda tuturor greutăților, cea mai vie dovadă a potențialului spiritual și material al orașului, dovada că poate susține o Politehnică și că aceasta este absolut necesară pentru viitorul provinciei și al țării. Rectorul Victor Vâlcovici, venit în 1921, a dificila misiune de a continua opera începută de Traian Lalescu și de a construi, practic aproape de la zero, noua școală. În vastul plan pe care l-a pus la punct pentru devoltarea școlii și-a stabilit ca priorități: construirea unui local propriu; alcătuirea unui corp profesoral la înălțimea misiunii; organizarea și înzestrarea laboratoarelor pe măsura unei Politehnici. Prima și poate cea mai stringentă problemă a fost, în 1921, realizarea unui local propriu al Școlii Politehnice. După o documentare temeinică în mari universități din Europa, alături de Victor Vlad și Duiliu Marcu, susține ideea unei structuri pavilionare ca fiind cea mai practică pentru scopurile urmărite. Victor Vlad a militat pentru crearea unei cetăți universitare în Timișoara, care să grupeze toate edificiile necesare pregătirii forțelor tehnice multă vreme. În acest sens a conceput un proiect de ansamblu, adecvat cerințelor imediate și de perspectivă, cuprinzând zece pavilioane care să îndeplinească exigențele de instruire. În 1922, Ministerul Lucrărilor Publice, care pe vremea aceea tutela Școala Politehnică, a hotărât să execute la Timișoara o clădire în care să se instaleze cea dintâi secție a noii Școli Politehnice, anume secția de mecanică. Lucrările vor fi realizate sub conducerea arhitectului Duiliu Marcu, într-un stil neo-românesc ce e admirat și astăzi pentru calitățile sale artistice și arhitecturale. La 11 noiembrie 1923 se inaugurează „Pavilionul Mecanic”, prima clădire proprie Școlii Politehnice, construită pe Bd. Mihai Viteazu, pe terenul atribuit de Primărie. În toamna anului 1927, noul local al căminului Politehnicii și-a putut primi oaspeții. Căminul a fost realizat, ca și pavilionul Facultății de Mecanică, în conformitate cu planul de ansamblu conceput de arh. Duiliu Marcu, fiind singurul construit, din cele 4 propuse, după planurile autorului. În 1930 se finalizează clădirea ce adăpostește cantina, situată alături de cămin, în aceeași incintă. Realizată după proiectul arh. Duiliu Marcu, aceasta cuprinde o sală de 13 x 26 m, unde pot lua masa 450 studenți. Folosind aceleași materiale, cărămida aparentă și praful de piatră, arhitectul Duiliu Marcu, reușește să creeze un ansamblu armonios, chiar și cu cele doar trei clădiri realizate din amplul său proiect. Ulterior, baza materială a Politehnicii timișorene se dezvoltă în ritm alert, ajungând în prezent la 100 de imobile ce stau mărturie a tuturor evenimentelor din ultima sută de ani și care constituie un patrimoniu neprețuit nu doar al universității, ci al întregului oraș. În timp însă, Timișoara s-a schimbat, iar la dezvoltarea modernă a orașului o contribuție esențială a adus-o Politehnică. Acum, la 100 de ani de la edificarea primei clădiri a Campusului Universitar Timișoara, studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism a UPT vin cu o nouă viziune – Campus UPT 2045 – de dezvoltare a acestuia, în ton cu vremurile de azi. Viziunea studenților pentru campusul universitar UPT Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara a găzduit, recent, vernisajul expoziției de prezentare a proiectelor realizate de studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism (FAUT). Proiectul intitulat „Campus UPT 2045”, realizat pe parcursul semestrului 2 al anului 2021-2022, a presupus participarea studenților FAUT la un proces de co-creare împreună cu colegii lor și personalul didactic, a cărui rezultat oferă o primă viziune de dezvoltare a campusului Universității Politehnica pentru următorii ani. Scanarea proiectelor vechi realizate pentru campus, arhivarea acestora, precum și planșele originale pe care s-a lucrat a fost un prim pas, realizat de către studenții anului 2 în cadrul practicilor de vară din ultimii ani. Subiectul a fost tratat în activitățile de predare și cercetare ale atelierelor de urbanism, arhitectură peisajeră și restaurare aferente anului 5 de studii. Rezultatele oferă o perspectivă amplă asupra posibilităților pe care le are UPT pentru a-și coordona dezvoltarea infrastructurii, de la nivelul întregului campus până la clădirile sale de patrimoniu. Toate propunerile iau în considerare, totuși, necesitatea de cooperare cu toți cei care pot sprijini acest demers, arătând că o Universitate Politehnică puternică este fundamentul solid

pentru un oraș și o regiune puternică. Proiectul de urbanism stabilește două direcții transversale fundamentale prin temele „smart” și „verde” necesare a fi aplicate fiecărei propuneri. Propunerile vizează intervenții de la nivelul întregului campus reunit, inclusiv zona căminelor, practic întregul areal între Bulevardul Mihai Viteazu și Strada Daliei, pentru a detalia apoi intervenția pe cvartalul delimitat de străzile Mihai Viteazu, Traian Lalescu, Victor Babeș și Bd. Vasile Pârvan, cu includerea infrastructurilor UPT până la strada Petre Râmneanțu și intervenții de detaliu pentru creșterea calității spațiilor publice. Studenții au abordat trei scenarii distincte. Primul dintre acestea abordează situația în care prezența studenților în campusul universitar este restrânsă, având în vedere funcționarea în sistem hibrid și presupune inclusiv o renunțare la elementele construite impropriu în raport cu clădirile valoroase din perspectivă patrimonială, cu investiții minime. Al doilea scenariu abordează situația păstrării parametrilor actuali din punct de vedere al numărului de studenți, așadar o mai bună utilizare a infrastructurii existente și a spațiilor publice, evidențind posibilitățile de utilizare a tuturor spațiilor în limitele infrastructurii actuale. Scenariul al treilea abordează situația creșterii numărului de studenți și introducerea unor facilități utile pentru comunitate, cu intervențiile cele mai ample în acest scenariu, mizând pe o dezvoltare smart și sustenabilă în limitele potențialului maxim de creștere a infrastructurii. Proiectul de Peisagistică este gândit în relație cu proiectul de urbanism, în ideea de a transforma campusul într-un campus pentru sec. XXI (luând în considerare poziția centrală în oraș și conexiunile de care dispune pe toate direcțiile). Proiectul este privit ca un posibil vector de imagine pentru ceea ce ar putea să devină Campusul într-un viitor nu prea îndepărtat. Aleea Studenților, acolo unde sunt realizate propunerile, este de fapt „inima” Campusului și poate cel mai potrivit loc pentru a transmite spiritul UPT. Și în acest caz au rezultat trei soluții. Prima dintre acestea, „Parcul studenților”, oferă o soluție atentă la folosirea caracteristicilor existente, putând fi implementată total sau parțial. A doua propunere, „Schimbare – Meta Ballo”, propune o soluție atentă la componenta socială printr-o abordare ecologică, ludică și radicală. A treia propunere este „Continuitate” și propune o strategie intermediară ca scenariu, cu accent pe potențialul social al aleei. Buzunarele sunt tratate diferit, ceea ce face ca soluția să poată fi implementată parțial în oricare dintre scenariile soluției proiectului de urbanism. Proiectul de Restaurare abordează Cantina MV, o clădire de patrimoniu aflată pe Lista Monumentelor Istorice. Având în vedere că Facultatea de Arhitectură și Urbanism a primit în administrarea ei o mare parte din clădire în anul 2021, tema de față și-a propus să studieze felul cum aceasta se poate recupera, conserva și transforma într-un centru de competențe în inovare, cercetare și promovare a facultății. Scopul este de ridicare a standardelor spațiilor de învățământ prin recuperarea și modernizarea fondului construit existent, oferind astfel o nouă viziune privind procesul educațional, mult mai atent calibrată la dinamica socială și culturală a regiunii. Astfel, clădirea cantinei poate deveni o clădire pilot și, în același timp, model pentru procesul de transformare a campusului conform principiilor Noului Bauhaus European. La demisol este propusă o cantină/fast-food, ca spațiu de coagulare a întregului mediu universitar. La parter și mansardă fiecare echipă de studenți a propus modalități diferite de utilizare a spațiului, iar la mansardă sunt propuse spații destinate FAUT, în special activităților de cercetare din programele de master și doctorat, completate de alte activități specifice unui Centru de Competențe. La vernisajul expoziției, rectorul Universității Politehnica Timișoara, conf.univ.dr.ing. Florin Drăgan, a declarat că „e important să avem o strategie de dezvoltare pe termen lung a campusului universitar. Chiar dacă proiectul final va mai suferi unele modificări, el reflectă vîrul actual al Politehnicii”. Expoziția poate fi vizitată până în data de 13 ianuarie 2023, în holul central al Bibliotecii Universității Politehnica Timișoara. Omagiu adus familiei Muhle Istoria Școlii Politehnice timișorene este scrisă și prin aportul renumitului grădinar Wilhelm Muhle și a fiului său Arpad, cei care aprovizionau cu flori familiile regale ale Europei din acele vremuri. Acesta avea să doneze Școlii Politehnice, la înființare, un teren ce făcea parte din parcul și grădinile din proximitatea casei sale, aflată și acum într-o formă deformată față de original, la intersecția străzilor Babeș și Mihai Viteazul. Grădinile donate erau cele aflate între curtea casei grădinarului și drumul ce mergea paralel cu malurile

principalului braț al canalului Bega. Acesta este terenul prin care arhitectul Duiliu Marcu, la începutul anilor 1920, propunea un ansamblu impresionant de clădiri în stil neo-românesc cu influențe regionale, și un parc ce s-a păstrat până în zilele noastre în preajma Corpului A al Facultății de Mecanică, Căminul MNV și Cantina MV, singurele clădiri păstrate din propunerea inițială a arhitectului. Campusul actual al facultăților Universității Politehnica Timișoara poate fi regândit ca un parc tematic ce se leagă de istoria unor grădini și a spiritului timișorean de la începutul secolului XX, ce a pus bazele învățământului politehnist.

7. [La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții de la Poli vin cu o viziune pentru anul 2045](#)

HOME / STIRI PRELUATE / LA 100 DE ANI DE CAMPUS UNIVERSITAR ÎN TIMIȘOARA, STUDENȚII DE LA POLI VIN CU O VIZIUNE PENTRU ANUL 2

Stiri preluate

La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții de la Poli vin cu o viziune pentru anul 2045

Proiectul „Campus UPT 2045” a presupus participarea studenților de la Facultății de Arhitectura și Urbanism la un proces de co-creare împreună cu personalul didactic, a cărui rezultat ofera o prima viziune de dezvoltare a campusului Universității Politehnica pentru următorii ani.

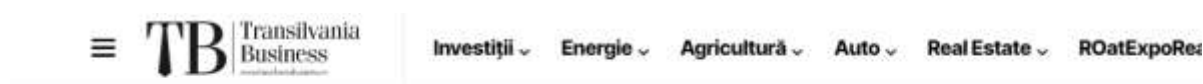
8. [La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții de la Poli vin cu o viziune pentru anul 2045](#)

La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții de la Poli vin cu o viziune pentru anul 2045

Proiectul „Campus UPT 2045” a presupus participarea studenților de la Facultății de Arhitectură și Urbanism la un proces de co-creare împreună cu personalul didactic, a cărui rezultat oferă o primă viziune de dezvoltare a campusului Universității Politehnica pentru următorii ani.

9. [Studenții Universității Politehnica Timișoara gândesc un nou proiect pentru campusul universitar](#)

EDUCAȚIE

JUDEȚE

Studenții Universității Politehnica Timișoara gândesc un nou proiect pentru campusul universitar

Anul 2023 aduce, alături de alte evenimente, și sărbătorirea a 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri a Școlii Politehnice timișorene, cea a Facultății de Mecanică, o clădire emblematică, atât prin stilul arhitectural, cât mai ales prin funcția pe care a îndeplinit-o. Astfel, 11 noiembrie 2023 este ziua în care a fost înființat Campusul Universitar Timișoara.

„Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa”, spunea Regele Ferdinand.

Încă din 1917, o delegație a Primăriei Timișoara s-a aflat la Ministerul Instrucțiunii Publice de la Budapesta, pentru a discuta și elabora proiectul de înființare a Școlii Politehnice la Timișoara. În ședința respectivă, care a avut loc la 23 noiembrie 1917,

Ulterior, primarul Timișoarei, Stan Vidrighin, unul dintre cei mai aprigi susținători ai înființării unei instituții de învățământ superior în orașul de pe Bega, adresează un memoriu Consiliului Dirigent de la Cluj prin care susține necesitatea înființării Politehnicii timișorene, precizând și contribuția pe care orașul o va aduce în acest sens: acordarea gratuită a unui teren de 8 hectare care va fi mărit ulterior, amenajarea drumurilor de acces la acest teren, a canalelor de scurgere, a conductelor de apă și a electricității, o subvenție de două milioane de lei, amenajarea unei clădiri pentru funcționarea provizorie a cursurilor până la construirea unui edificiu propriu, totalul cheltuielilor pe care Primăria Timișoara se angaja să le acopere ridicându-se la peste 12 milioane de lei.

Primul an al Școlii Politehnice din Timișoara a început cu 117 studenți (89 în anul întâi și 28 în anul pregătitor), în localul unei foste școli.

În timp însă, Timișoara s-a schimbat, iar la dezvoltarea modernă a orașului o contribuție esențială a adus-o Politehnica. Acum, la 100 de ani de la edificarea primei clădiri a Campusului Universitar Timișoara, studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism a UPT vin cu o nouă viziune – Campus UPT 2045 – de dezvoltare a acestuia, în ton cu vremurile de azi.

Citește și: Sălajul a semnat contracte de 3 milioane de euro pe “Anghel Saligny”
Campusul actual al facultăților Universității Politehnica Timișoara poate fi regândit ca un parc tematic ce se leagă de istoria unor grădini și a spiritului timișorean de la începutul secolului XX, ce a pus bazele învățământului politehnist.

Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara a găzduit, recent, vernisajul expoziției de prezentare a proiectelor realizate de studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism (FAUT). Proiectul intitulat „Campus UPT 2045”, realizat pe parcursul semestrului 2 al anului 2021-2022, a presupus participarea studenților FAUT la un proces de co-creare împreună cu colegii lor și personalul didactic, a cărui rezultat oferă o primă viziune de dezvoltare a campusului Universității Politehnica pentru următorii ani. Scanarea proiectelor vechi realizate pentru campus, arhivarea acestora, precum și planșele originale pe care s-a lucrat a fost un prim pas, realizat de către studenții anului 2 în cadrul practicilor de vară din ultimii ani. Subiectul a fost tratat în activitățile de predare și cercetare ale atelierelor de urbanism, arhitectură peisajeră și restaurare aferente anului 5 de studii.

Rezultatele oferă o perspectivă amplă asupra posibilităților pe care le are UPT pentru a-și coordona dezvoltarea infrastructurii, de la nivelul întregului campus până la clădirile sale de patrimoniu. Toate propunerile iau în considerare, totuși, necesitatea de cooperare cu toți cei care pot sprijini acest demers, arătând că o Universitate Politehnică puternică este fundamentul solid pentru un oraș și o regiune puternică.

Proiectul de urbanism stabilește două direcții transversale fundamentale prin temele „smart” și „verde” necesare a fi aplicate fiecărei propuneri. Propunerile vizează intervenții de la nivelul întregului campus reunit, inclusiv zona căminelor, practic întregul areal între Bulevardul Mihai Viteazu și Strada Daliei, pentru a detalia apoi intervenția pe cvartalul delimitat de străzile Mihai Viteazu, Traian Lalescu, Victor Babeș și Bd. Vasile Pârvan, cu includerea infrastructurilor UPT până la strada Petre Râmneanțu și intervenții de detaliu pentru creșterea calității spațiilor publice. Studenții au abordat trei scenarii distincte.

Citește și: Shell Team Aviation își deschide centru la Cluj

Primul dintre acestea abordează situația în care prezența studenților în campusul universitar este restrânsă, având în vedere funcționarea în sistem hibrid și presupune inclusiv o renunțare la elementele construite impropriu în raport cu clădirile valoroase din perspectivă patrimonială, cu investiții minime.

Al doilea scenariu abordează situația păstrării parametrilor actuali din punct de vedere al numărului de studenți, așadar o mai bună utilizare a infrastructurii existente și a spațiilor publice, evidențiind posibilitățile de utilizare a tuturor spațiilor în limitele infrastructurii actuale.

Scenariul al treilea abordează situația creșterii numărului de studenți și introducerea unor facilități utile pentru comunitate, cu intervențiile cele mai ample în acest scenariu, mizând pe o dezvoltare smart și sustenabilă în limitele potențialului maxim de creștere a infrastructurii.

Proiectul de Peisagistică este gândit în relație cu proiectul de urbanism, în ideea de a transforma campusul într-un campus pentru sec. XXI (luând în considerare poziția centrală în oraș și conexiunile de care dispune pe toate direcțiile). Proiectul este privit ca un posibil vector de imagine pentru ceea ce ar putea să devină Campusul într-un viitor nu prea îndepărtat. Aleea Studenților, acolo unde sunt realizate propunerile, este de fapt „inima” Campusului și poate cel mai potrivit loc pentru a transmite spiritul UPT. Și în acest caz au rezultat trei soluții. Prima dintre acestea, „Parcul studenților”, oferă o soluție atentă la folosirea caracteristicilor existente, putând fi implementată total sau parțial. A doua propunere, „Schimbare – Meta Ballo”, propune o soluție atentă la componenta socială printr-o abordare ecologică, ludică și radicală. A treia propunere este „Continuitate” și propune o strategie intermediară ca scenariu, cu accent pe potențialul social al aleii.

Citește și: Un investitor german vinde fabrica din Sibiu unde produce sisteme de protecție pentru roboți

Buzunarele sunt tratate diferit, ceea ce face ca soluția să poată fi implementată parțial în oricare dintre scenariile soluției proiectului de urbanism.

Proiectul de Restaurare abordează Cantina MV, o clădire de patrimoniu aflată pe Lista Monumentelor Istorice. Având în vedere că Facultatea de Arhitectură și Urbanism a primit în administrarea ei o mare parte din clădire în anul 2021, tema de față și-a propus să studieze felul cum aceasta se poate recupera, conserva și transforma într-un centru de competențe în inovare, cercetare și promovare a facultății. Scopul este de ridicare a standardelor spațiilor de învățământ prin recuperarea și modernizarea fondului construit existent, oferind astfel o nouă viziune privind procesul educațional, mult mai atent calibrată la dinamica socială și culturală a regiunii. Astfel, clădirea cantinei poate deveni o clădire pilot și, în același timp, model pentru procesul de transformare a campusului conform principiilor Noului Bauhaus European. La demisol este propusă o cantină/fast-food, ca spațiu de coagulare a întregului mediu universitar. La parter și mansardă fiecare echipă de studenți a propus modalități diferite de utilizare a spațiului, iar la mansardă sunt propuse spații destinate FAUT, în special activităților de cercetare din programele de master și doctorat, completate de alte activități specifice unui Centru de Competențe.

La vernisajul expoziției, rectorul Universității Politehnica Timișoara, Florin Drăgan, a declarat că „e important să avem o strategie de dezvoltare pe termen lung a campusului universitar. Chiar dacă proiectul final va mai suferi unele modificări, el reflectă vibe-ul actual al Politehnicii”.

10. [La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții Politehnicii vin cu o viziune pentru anul 2045](#)

La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții Politehnicii vin cu o viziune pentru anul 2045
naștere al Campusului Universitar Timișoara. Iar cuvintele pe care Regele Ferdinand le-a rostit atunci și care au devenit motto-ul Politehnicii timișorene - "Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însă" - s-au întipărit adânc în conștiința bănațenilor.

Scurt istoric al înființării Campusului Universitar Timișoara

Înființarea unei instituții de învățământ superior pune de la bun început problema amenajării unor localuri potrivite, necesare activității didactice. Acest fapt a stat în atenția inițiatorilor Școlii Politehnice din Timișoara, încă dinainte de apariția decretului de înființare.

Astfel, încă din 1917, o delegație a Primăriei Timișoara s-a aflat la Ministerul Instrucțiunii Publice de la Budapesta, pentru a discuta și elabora proiectul de înființare a Școlii Politehnice la Timișoara. În ședința respectivă, care a avut loc la 23 noiembrie 1917, delegația timișoreană a prezentat un plan realist de susținere a noii instituții universitare. Municipiul Timișoara se angaja să acorde gratuit, pentru construirea viitoarelor clădiri ale Politehnicii, un teren de 8 ha pe malul stâng al Begăi, să susțină financiar noua instituție, să amenajeze clădirea unei școli pentru începerea cursurilor, să cumpere cazarma "Franz Joseph" pentru nevoile Politehnicii, să asigure locuințe pentru corpul profesoral și să amenajeze un cămin pentru studenți. Din păcate, aceste promisiuni nu au mai ajuns să fie onorate.

Ulterior, după Marea Unire și alipirea Banatului la România, primarul Timișoarei, Stan Vidrighin, unul dintre cei mai aprigi susținători ai înființării unei instituții de învățământ superior în orașul de pe Bega, adresează un memoriu Consiliului Dirigent de la Cluj prin care susține necesitatea înființării Politehnicii timișorene, precizând și contribuția pe care orașul o va aduce în acest sens: acordarea gratuită a unui teren de 8 hectare care va fi mărit ulterior, amenajarea drumurilor de acces la acest teren, a canalelor de scurgere, a conductelor de apă și electricitate, o subvenție bănească de două milioane de lei, amenajarea unei clădiri pentru funcționarea provizorie a cursurilor până la construirea unui edificiu propriu, totalul cheltuielilor pe care Primăria Timișoara se angaja să le acopere ridicându-se la peste 12 milioane de lei.

Primul an al Școlii Politehnice din Timișoara a început cu 117 studenți (89 în anul întâi și 28 în anul pregător), în localul unei foste școli (aflată în prezent pe strada Bocșa nr. 6 și aparținând Facultății de Chimie Industrială și Ingineria Mediului). Cantina funcționa în vechiul club nautic "Regata" (clădire aparținând astăzi Facultății de Construcții), iar pentru cazare, administrația orașului nu a putut oferi decât o închisoare militară dezafectată, pe actuala stradă Popa Șapcă. Încăperile vărute în alb, cu geamuri mici, ar fi părut dezagreabile pentru tinerii studenți, dacă o familie de învățători, care preluase administrația noului așezământ, nu ar fi încercat să creeze acolo măcar o parte din căldura unui cămin adevărat.

Primul an universitar în Timișoara a reprezentat, în ciuda tuturor greutăților, cea mai vie dovadă a potențialului spiritual și material al orașului, dovada că poate susține o Politehnică și că aceasta este absolut necesară pentru viitorul provinciei și al țării.

Rectorul Victor Vălcovici, venit în 1921, a dificila misiune de a continua opera începută de Traian Lalescu și de a construi, practic aproape de la zero, noua școală. În vastul plan pe care l-a pus la punct pentru devoltarea școlii și-a stabilit ca priorități: construirea unui local propriu; alcătuirea unui corp profesoral la înălțimea misiunii; organizarea și înzestrarea laboratoarelor pe măsura unei Politehnici.

Prima și poate cea mai stringentă problemă a fost, în 1921, realizarea unui local propriu al Școlii Politehnice. După o documentare temeinică în mari universități din Europa, alături de Victor Vlad și Duiliu Marcu, susține ideea unei structuri pavilionare ca fiind cea mai practică pentru scopurile urmărite. Victor Vlad a militat pentru crearea unei cetăți universitare în Timișoara, care să grupeze toate edificiile necesare pregătirii forțelor tehnice multă vreme. În acest sens a conceput un proiect de ansamblu, adecvat cerințelor imediate și de perspectivă, cuprinzând zece pavilioane care să îndeplinească exigențele de instruire.

În 1922, Ministerul Lucrărilor Publice, care pe vremea aceea tutela Școala Politehnică, a hotărât să execute la Timișoara o clădire în care să se instaleze cea dintâi secție a noii Școli Politehnice, anume secția de mecanică. Lucrările vor fi realizate sub conducerea arhitectului Duiliu Marcu, într-un stil neo-românesc ce e admirat și astăzi pentru calitățile sale artistice și arhitecturale.

La 11 noiembrie 1923 se inaugurează "Pavilionul Mecanic", prima clădire proprie Școlii Politehnice, construită pe Bd. Mihai Viteazu, pe terenul atribuit de Primărie.

În toamna anului 1927, noul local al căminului Politehnicii și-a putut primi oaspeții. Căminul a fost realizat, ca și pavilionul Facultății de Mecanică, în conformitate cu planul de ansamblu conceput de arh. Duiliu Marcu, fiind singurul construit, din cele 4 propuse, după planurile autorului.

În 1930 se finalizează clădirea ce adăpostește cantina, situată alături de cămin, în aceeași incintă. Realizată după proiectul arh. Duiliu Marcu, aceasta cuprinde o sală de 13 x 26 m, unde pot lua masa 450 studenți. Folosind aceleași materiale, cărămida aparentă și praful de piatră, arhitectul Duiliu Marcu, reușește să creeze un ansamblu armonios, chiar și cu cele doar trei clădiri realizate din amplul său proiect.

Ulterior, baza materială a Politehnicii timișorene se dezvoltă în ritm alert, ajungând în prezent la 100 de imobile ce stau mărturie a tuturor evenimentelor din ultima sută de ani și care constituie un patrimoniu neprețuit nu doar al universității, ci al întregului oraș.

În timp însă, Timișoara s-a schimbat, iar la dezvoltarea modernă a orașului o contribuție esențială a adus-o Politehnica. Acum, la 100 de ani de la edificarea primei clădiri a Campusului Universitar Timișoara, studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism a UPT vin cu o nouă viziune - Campus UPT 2045 - de dezvoltare a acestuia, în ton cu vremurile de azi.

Viziunea studenților pentru campusul universitar UPT

Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara a găzduit, recent, vernisajul expoziției de prezentare a proiectelor realizate de studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism (FAUT). Proiectul intitulat "Campus UPT 2045", realizat pe parcursul semestrului 2 al anului 2021-2022, a presupus participarea studenților FAUT la un proces de co-creare împreună cu colegii lor și personalul didactic, a cărui rezultat oferă o primă viziune de dezvoltare a campusului Universității Politehnica pentru următorii ani. Scanarea proiectelor vechi realizate pentru campus, arhivarea acestora, precum și planșele originale pe care s-a lucrat a fost un prim pas, realizat de către studenții anului 2 în cadrul practicilor de vară din ultimii ani. Subiectul a fost tratat în activitățile de predare și cercetare ale atelierelor de urbanism, arhitectură peisajeră și restaurare aferente anului 5 de studii.

Rezultatele oferă o perspectivă amplă asupra posibilităților pe care le are UPT pentru a-și coordona dezvoltarea infrastructurii, de la nivelul întregului campus până la clădirile sale de patrimoniu. Toate propunerile iau în considerare, totuși, necesitatea de cooperare cu toți cei care pot sprijini acest demers, arătând că o Universitate Politehnică puternică este fundamentul solid pentru un oraș și o regiune puternică.

Proiectul de urbanism stabilește două direcții transversale fundamentale prin temele "smart" și "verde" necesare a fi aplicate fiecărei propuneri. Propunerile vizează intervenții de la nivelul întregului campus reunit, inclusiv zona căminelor, practic întregul areal între Bulevardul Mihai Viteazu și Strada Daliei, pentru a detalia apoi intervenția pe cvartalul delimitat de străzile Mihai Viteazu, Traian Lalescu, Victor Babeș și Bd. Vasile Pârvan, cu includerea infrastructurilor UPT până la strada Petre Râmneanțu și intervenții de detaliu pentru creșterea calității spațiilor publice. Studenții au abordat trei scenarii distincte. Primul dintre acestea abordează situația în care prezența studenților în campusul universitar este restrânsă, având în vedere funcționarea în sistem hibrid și presupune inclusiv o renunțare la elementele construite impropriu în raport cu clădirile valoroase din perspectivă patrimonială, cu investiții minime. Al doilea scenariu abordează situația păstrării parametrilor actuali din punct de vedere al numărului de studenți, așadar o mai bună utilizare a infrastructurii existente și a spațiilor publice, evidențiind posibilitățile de utilizare a tuturor spațiilor în limitele infrastructurii actuale. Scenariul al treilea abordează situația creșterii numărului de studenți și introducerea unor facilități utile pentru comunitate, cu intervențiile cele mai ample în acest scenariu, mizând pe o dezvoltare smart și sustenabilă în limitele potențialului maxim de creștere a infrastructurii.

Proiectul de Peisagistică este gândit în relație cu proiectul de urbanism, în ideea de a transforma campusul într-un campus pentru sec. XXI (luând în considerare poziția centrală în oraș și conexiunile de care dispune pe toate direcțiile). Proiectul este privit ca un posibil vector de imagine pentru ceea ce ar putea să devină Campusul într-un viitor nu prea îndepărtat. Aleea Studenților, acolo unde sunt realizate propunerile, este de fapt "inima" Campusului și poate cel mai potrivit loc pentru

a transmite spiritul UPT. Și în acest caz au rezultat trei soluții. Prima dintre acestea, "Parcul studenților", oferă o soluție atentă la folosirea caracteristicilor existente, putând fi implementată total sau parțial. A doua propunere, "Schimbare - Meta Ballo", propune o soluție atentă la componenta socială printr-o abordare ecologică, ludică și radicală. A treia propunere este "Continuitate" și propune o strategie intermediară ca scenariu, cu accent pe potențialul social al aleii.

Buzunarele sunt tratate diferit, ceea ce face ca soluția să poată fi implementată parțial în oricare dintre scenariile soluției proiectului de urbanism.

Proiectul de Restaurare abordează Cantina MV, o clădire de patrimoniu aflată pe Lista Monumentelor Istorice. Având în vedere că Facultatea de Arhitectură și Urbanism a primit în administrarea ei o mare parte din clădire în anul 2021, tema de față și-a propus să studieze felul cum aceasta se poate recupera, conserva și transforma într-un centru de competențe în inovare, cercetare și promovare a facultății. Scopul este de ridicare a standardelor spațiilor de învățământ prin recuperarea și modernizarea fondului construit existent, oferind astfel o nouă viziune privind procesul educațional, mult mai atent calibrată la dinamica socială și culturală a regiunii. Astfel, clădirea cantinei poate deveni o clădire pilot și, în același timp, model pentru procesul de transformare a campusului conform principiilor Noului Bauhaus European. La demisol este propusă o cantină/fast-food, ca spațiu de coagulare a întregului mediu universitar. La parter și mansardă fiecare echipă de studenți a propus modalități diferite de utilizare a spațiului, iar la mansardă sunt propuse spații destinate FAUT, în special activităților de cercetare din programele de master și doctorat, completate de alte activități specifice unui Centru de Competențe.

La vernisajul expoziției, rectorul Universității Politehnica Timișoara, conf.univ.dr.ing. Florin Drăgan, a declarat că "e important să avem o strategie de dezvoltare pe termen lung a campusului universitar. Chiar dacă proiectul final va mai suferi unele modificări, el reflectă vibe-ul actual al Politehnicii".

Expoziția poate fi vizitată până în data de 13 ianuarie 2023, în holul central al Bibliotecii Universității Politehnica Timișoara.
Omagiu adus familiei Muhle

Istoria Școlii Politehnice timișorene este scrisă și prin aportul renumitului grădinar Wilhelm Muhle și a fiului său Arpad, cei care aprovizionau cu flori familiile regale ale Europei din acele vremuri. Acesta avea să doneze Școlii Politehnice, la înființare, un teren ce făcea parte din parcul și grădinile din proximitatea casei sale, aflată și acum într-o formă deformată față de original, la intersecția străzilor Babeș și Mihai Viteazul. Grădinile donate erau cele aflate între curtea casei grădinarului și drumul ce mergea paralel cu malurile principalului braț al canalului Bega. Acesta este terenul prin care arhitectul Duiliu Marcu, la începutul anilor 1920, propunea un ansamblu impresionant de clădiri în stil neo-românesc cu influențe regionale, și un parc ce s-a păstrat până în zilele noastre în preajma Corpului A al Facultății de Mecanică, Căminul MNV și Cantina MV, singurele clădiri păstrate din propunerea inițială a arhitectului. Campusul actual al facultăților Universității Politehnica Timișoara poate fi regândit ca un parc tematic ce se leagă de istoria unor grădini și a spiritului timișorean de la începutul secolului XX, ce a pus bazele învățământului politehnist.

11. [La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții Politehnicii vin cu o viziune pentru anul 2045](#)

O nouă viziune pentru campusul universitar al Politehnicii Timișoara, ajuns la centenar

Anul acesta, Universitatea Politehnică din Timișoara sărbătorește 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri a Școlii Politehnice timișorene, Facultatea de Mecanică, o clădire emblematică, atât prin stilul arhitectural, cât mai ales prin funcția pe care a îndeplinit-o. Data de 11 noiembrie 2023 va fi actul de naștere al Campusului Universitar Timișoara, anunțată reprezentanții UPT.

Scurt istoric al înființării Campusului Universitar Timișoara

În 23 noiembrie 1917, o delegație a Primăriei Timișoara s-a aflat la Ministerul Instrucțiunii Publice de la Budapesta, pentru a discuta și elabora proiectul de înființare a Școlii Politehnice la Timișoara. Delegația timișoreană a prezentat un plan de susținere a noii instituții universitare. Primăria Timișoara se angaja să acorde gratuit, pentru construirea viitoarelor clădiri ale Politehnicii, un teren de 8 ha pe malul stâng al Begăi, să susțină financiar noua instituție, să amenajeze clădirea unei școli pentru începerea cursurilor, să cumpere cazarma „Franz Joseph” pentru nevoile Politehnicii, să asigure locuințe pentru corpul profesoral și să amenajeze un cămin pentru studenți. Promisiuni care nu au mai ajuns să fie onorate.

Ulterior, după Marea Unire și alipirea Banatului la România, primarul Timișoarei, Stan Vidrighin, a adresat un memoriu Consiliului Dirigent de la Cluj prin care susținea necesitatea înființării Politehnicii timișorene, precizând și contribuția pe care orașul o va aduce în acest sens: acordarea gratuită a unui teren de 8 hectare care va fi mărit ulterior, amenajarea drumurilor de acces la acest teren, a canalelor de scurgere, a conductelor de apă și electricitate, o subvenție bănească de două milioane de lei, amenajarea unei clădiri pentru funcționarea provizorie a cursurilor până la construirea unui edificiu propriu, totalul cheltuielilor pe care Primăria Timișoara se angaja să le acopere ridicându-se la peste 12 milioane de lei.

Primul an al Școlii Politehnice din Timișoara a început cu 117 studenți, în localul unei foste școli (aflată în prezent pe strada Bocșa nr. 6 și aparținând Facultății de Chimie Industrială și Ingineria Mediului). Cantina funcționa în vechiul club nautic „Regata” (clădire aparținând astăzi Facultății de Construcții), iar pentru cazare, administrația orașului nu a putut oferi decât o închisoare militară dezafectată, pe actuala stradă Popa Șapcă.

Rectorul Victor Vâlcovici, venit în 1921, a dificilă misiune de a continua opera începută de Traian Lalescu și de a construi, practic aproape de la zero, noua școală. Prima și poate cea mai stringentă problemă a fost, în 1921, realizarea unui local propriu al Școlii Politehnice.

În 1922, Ministerul Lucrărilor Publice, care pe vremea aceea tutela Școala Politehnică, a hotărât să execute la Timișoara o clădire în care să se instaleze cea dintâi secție a noii Școli Politehnice, anume secția de mecanică. Lucrările vor fi realizate sub conducerea arhitectului Duiliu Marcu, într-un stil neo-românesc ce e admirat și astăzi pentru calitățile sale artistice și arhitecturale.

La 11 noiembrie 1923 a fost inaugurat „Pavilionul Mecanic”, prima clădire proprie Școlii Politehnice, construită pe b-dul Mihai Viteazu, pe terenul atribuit de Primărie. În toamna anului 1927, noul local al căminului Politehnic și-a putut primi oaspeții. Căminul a fost realizat, ca și pavilionul Facultății de Mecanică, în conformitate cu planul de ansamblu conceput de arh. Duiliu Marcu, fiind singurul construit, din cele patru propuse, după planurile autorului. În 1930 a fost finalizată clădirea ce adăpostește cantina, situată alături de cămin, în aceeași incintă. Ulterior, baza materială a Politehnicii timișorene se dezvoltă în ritm alert, ajungând în prezent la 100 de imobile.

Istoria Școlii Politehnice timișorene este scrisă și prin aportul renumitului grădinar Wilhelm Muhle și a fiului său, Arpad, cei care aprovizionau cu flori familiile regale ale Europei din acele vremuri. Acesta avea să doneze Școlii Politehnice, la înființare, un teren ce făcea parte din parcul și grădinile din proximitatea casei sale, aflată și acum într-o formă deformată față de original, la intersecția străzilor Babeș și Mihai Viteazul. Grădinile donate erau cele aflate între curtea casei grădinarului și drumul ce mergea paralel cu malurile principalului braț al canalului Bega. Acesta este terenul prin care arhitectul Duiliu Marcu propunea, la începutul anilor 1920, un ansamblu impresionant de clădiri în stil neo-românesc cu influențe regionale, și un parc ce s-a păstrat până în zilele noastre în preajma Corpului A al Facultății de Mecanică, Căminul MNV și Cantina MV, singurele clădiri păstrate din propunerea inițială a arhitectului.

Macheta Campus universitar UPT

Viziunea studenților pentru campusul universitar UPT

La 100 de ani de la edificarea primei clădiri a Campusului Universitar Timișoara, studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism a UPT vin cu o nouă viziune – Campus UPT 2045 – de dezvoltare a acestuia, în ton cu vremurile de azi.

Potrivit UPT, propunerile vizează intervenții de la nivelul întregului campus reunit, inclusiv zona căminelor, practic întregul areal între b-dul Mihai Viteazu și str. Daliei, pentru a detalia apoi intervenția pe cvartalul delimitat de străzile Mihai Viteazu, Traian Lalescu, Victor Babeș și Bd. Vasile Pârvan, cu includerea infrastructurilor UPT până la strada Petre Râmneanțu și intervenții de detaliu pentru creșterea calității spațiilor publice.

Proiectul de Peisagistică este gândit în relație cu proiectul de urbanism, în ideea de a transforma campusul într-un campus pentru sec. XXI. Aleea Studenților, acolo unde sunt realizate propunerile, este de fapt „inima” Campusului și poate cel mai potrivit loc pentru a transmite spiritul UPT.

Proiectul de restaurare vizează și Cantina MV, o clădire de patrimoniu aflată pe Lista Monumentelor Istorice. Având în vedere că, în anul 2021, Facultatea de Arhitectură și Urbanism a primit în administrarea ei o mare parte din clădire, tema de față și-a propus să studieze felul cum aceasta se poate recupera, conserva și transforma într-un centru de competențe în inovare, cercetare și promovare a facultății. Clădirea cantinei poate deveni o clădire pilot și, în același timp, model pentru procesul de transformare a campusului conform principiilor Noului Bauhaus European. La demisol este propusă o cantină/fast-food, ca spațiu de coagulare a întregului mediu universitar. La parter și mansardă fiecare echipă de studenți a propus modalități diferite de utilizare a spațiului, iar la mansardă sunt propuse spații destinate în special activităților de cercetare din programele de master și doctorat.

12. [Campusul UPT în anul 2045](#)

ACTUALITATE ADMINISTRATIE POLITICA JUSTITIE BUSINESS **EDUCAȚIE** SĂNĂTATE ȘI

[Acasă](#) / [Educație](#) / Campusul UPT în anul 2045

Campusul UPT în anul 2045

Am intrat în 2023, an în care Timișoara devine Capitală Europeană a Culturii. Și tot în 2023 sărbătorim 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri a Școlii Politehnice timișorene, Facultatea de Mecanică.

Este o clădire emblematică, atât prin stilul arhitectural, cât mai ales prin funcția pe care a îndeplinit-o. Data de 11 noiembrie 2023 este, practic, actul de naștere al Campusului Universitar Timișoara. Iar cuvintele pe care Regele Ferdinand le-a rostit atunci și care au devenit motto-ul Politehnicii timișorene – „Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa” – s-au întipărit adânc în conștiința bănățenilor.

Viziunea studenților pentru campusul universitar UPT

Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara a găzduit, recent, vernisajul expoziției de prezentare a proiectelor realizate de studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism (FAUT). Proiectul intitulat „Campus UPT 2045”, realizat pe parcursul semestrului 2 al anului 2021-2022, a presupus participarea studenților FAUT la un proces de co-creare împreună cu colegii lor și personalul didactic, a cărui rezultat oferă o primă viziune de dezvoltare a campusului Universității Politehnica pentru următorii ani. Scanarea proiectelor vechi realizate pentru campus, arhivarea acestora, precum și planșele originale pe care s-a lucrat a fost un prim pas, realizat de către studenții anului 2 în cadrul practicilor de vară din ultimii ani. Subiectul a fost tratat în activitățile de predare și cercetare ale atelierelor de urbanism, arhitectură peisajeră și restaurare aferente anului 5 de studii.

20221214 restaurare

Rezultatele oferă o perspectivă amplă asupra posibilităților pe care le are UPT pentru a-și coordona dezvoltarea infrastructurii, de la nivelul întregului campus până la clădirile sale de patrimoniu. Toate propunerile iau în considerare, totuși, necesitatea de cooperare cu toți cei care pot sprijini acest demers, arătând că o Universitate Politehnică puternică este fundamentul solid pentru un oraș și o regiune puternică.

Proiectul de urbanism stabilește două direcții transversale fundamentale prin temele „smart” și „verde” necesare a fi aplicate fiecărei propuneri. Propunerile vizează intervenții de la nivelul întregului campus reunit, inclusiv zona căminelor, practic întregul areal între Bulevardul Mihai Viteazu și Strada Daliei, pentru a detalia apoi intervenția pe cvartalul delimitat de străzile Mihai Viteazu, Traian Lalescu, Victor Babeș și Bd. Vasile Pârvan, cu includerea infrastructurilor UPT până la strada Petre Râmneanțu și intervenții de detaliu pentru creșterea calității spațiilor publice. Studenții au abordat trei scenarii distincte. Primul dintre acestea abordează situația în care prezența studenților în campusul universitar este restrânsă, având în vedere funcționarea în sistem hibrid și presupune inclusiv o renunțare la elementele construite impropriu în raport cu clădirile valoroase din perspectivă patrimonială, cu investiții minime. Al doilea scenariu abordează situația păstrării parametrilor actuali din punct de vedere al numărului de studenți, așadar o mai bună utilizare a infrastructurii existente și a spațiilor publice, evidențiind posibilitățile de utilizare a tuturor spațiilor în limitele infrastructurii actuale. Scenariul al treilea abordează situația creșterii numărului de studenți și introducerea unor facilități utile pentru comunitate, cu intervențiile cele mai ample în acest scenariu, mizând pe o dezvoltare smart și sustenabilă în limitele potențialului maxim de creștere a infrastructurii.

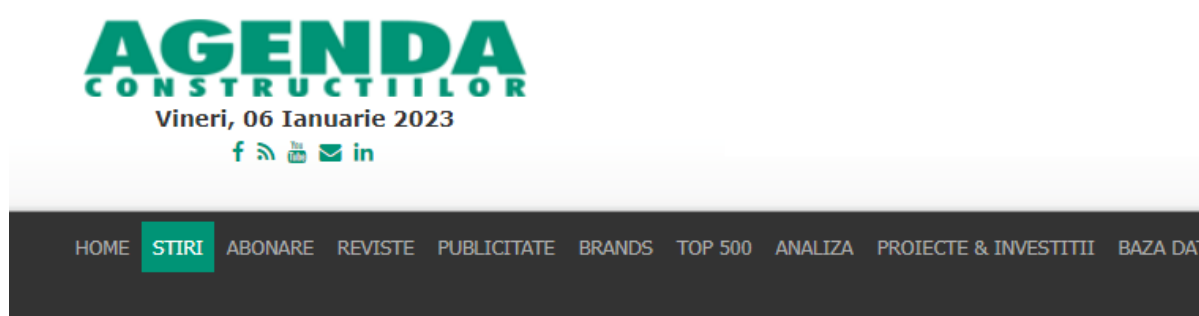
Proiectul de Peisagistică este gândit în relație cu proiectul de urbanism, în ideea de a transforma campusul într-un campus pentru sec. XXI (luând în considerare poziția centrală în oraș și conexiunile de care dispune pe toate direcțiile). Proiectul este privit ca un posibil vector de imagine pentru ceea ce ar putea să devină Campusul într-un viitor nu prea îndepărtat. Aleea Studenților, acolo unde sunt realizate propunerile, este de fapt „inima” Campusului și poate cel mai potrivit loc pentru a transmite spiritul UPT. Și în acest caz au rezultat trei soluții. Prima dintre acestea, „Parcul studenților”, oferă o soluție atentă la folosirea caracteristicilor existente, putând fi implementată total sau parțial. A doua propunere, „Schimbare – Meta Ballo”, propune o soluție atentă la componenta socială printr-o abordare ecologică, ludică și radicală. A treia propunere este „Continuitate” și propune o strategie intermediară ca scenariu, cu accent pe potențialul social al aleii.

Buzunarele sunt tratate diferit, ceea ce face ca soluția să poată fi implementată parțial în oricare dintre scenariile soluției proiectului de urbanism.

Proiectul de Restaurare abordează Cantina MV, o clădire de patrimoniu aflată pe Lista Monumentelor Istorice. Având în vedere că Facultatea de Arhitectură și Urbanism a primit în administrarea ei o mare parte din clădire în anul 2021, tema de față și-a propus să studieze felul cum aceasta se poate recupera, conserva și transforma într-un centru de competențe în inovare, cercetare și promovare a facultății. Scopul este de ridicare a standardelor spațiilor de învățământ prin recuperarea și modernizarea fondului construit existent, oferind astfel o nouă viziune privind procesul educațional, mult mai atent calibrat la dinamica socială și culturală a regiunii. Astfel, clădirea cantinei poate deveni o clădire pilot și, în același timp, model pentru procesul de transformare a campusului conform principiilor Noului Bauhaus European. La demisol este propusă o cantină/fast-food, ca spațiu de coagulare a întregului mediu universitar. La parter și mansardă fiecare echipă de studenți a propus modalități diferite de utilizare a spațiului, iar la mansardă sunt propuse spații destinate FAUT, în special activităților de cercetare din programele de master și doctorat, completate de alte activități specifice unui Centru de Competențe.

Expoziția poate fi vizitată până în data de 13 ianuarie 2023, în holul central al Bibliotecii Universității Politehnica Timișoara.

13. [UPT: Proiect de restaurare, in viziunea studentilor - cladiri "smart" si "verzi"](#)

[Home](#) - [Stiri](#) - [Arhitectura & Proiectare](#) - UPT: Proiect de restaurare, in viziunea studentilor - cladiri "smart" si "verzi"

UPT: Proiect de restaurare, in viziunea studentilor - cladiri "smart" si "verzi"

La aniversarea a 100 de ani de existenta a campusului universitar în Timișoara, studentii Universitatii Politehnice (UPT) au prezentat o viziune pentru anul 2045. Proiectul "Campus UPT 2045" a presupus participarea studentilor de la Facultatii de Arhitectura si Urbanism la un proces de creare, impreuna cu personalul didactic, al carui rezultat ofera o prima viziune de dezvoltare a campusului UPT pentru urmatorii ani. Biblioteca Centrala a Universitatii Politehnica Timisoara a gazduit, recent, vernisajul expozitiei de prezentare a proiectelor realizate de studentii Facultatii de Arhitectura si Urbanism (FAUT). Scanarea proiectelor vechi realizate pentru campus, arhivarea acestora, precum si plansele originale pe care s-a lucrat a fost un prim pas, realizat de catre studentii anului 2 in cadrul practicilor de vara din ultimii ani. Subiectul a fost tratat in activitatile de predare si cercetare ale atelierelor de urbanism, arhitectura peisajera si restaurare aferente anului 5 de studii. Rezultatele ofera o perspectiva ampla asupra posibilitatilor pe care le are UPT pentru a-si coordona dezvoltarea infrastructurii, de la nivelul intregului campus pana la cladirile sale de patrimoniu. Toate propunerile iau in considerare, totusi, necesitatea de cooperare cu toti cei care pot sprijini acest demers, aratand ca o Universitate Politehnica puternica este fundamentul solid pentru un oras si o regiune puternica.

Proiectul de urbanism stabileste doua directii transversale fundamentale prin temele "smart" si "verde" necesare a fi aplicate fiecarei propuneri. Propunerile vizeaza interventii de la nivelul intregului campus reunit, inclusiv zona caminelor, practic intregul areal intre Bulevardul Mihai Viteazu si Strada Daliei, pentru a detalia apoi interventia pe cvartalul delimitat de strazile Mihai Viteazu, Traian Lalescu, Victor Babes si Bd. Vasile Parvan, cu includerea infrastructurilor UPT pana la strada Petre Ramneantu si interventii de detaliu pentru cresterea calitatii spatiilor publice. Studentii au abordat trei scenarii distincte. Primul dintre acestea abordeaza situatia in care prezenta studentilor in campusul universitar este restransa, avand in vedere functionarea in sistem hibrid si presupune inclusiv o renuntare la elementele construite improprii in raport cu cladirile valoroase din perspectiva patrimoniala, cu investitii minime. Al doilea scenariu abordeaza situatia pastrarii parametrilor actuali din punct de vedere al numarului de studenti, asadar o mai buna utilizare a infrastructurii existente si a spatiilor publice, evidentiind posibilitatile de utilizare a tuturor spatiilor in limitele infrastructurii actuale. Scenariul al treilea abordeaza situatia cresterii numarului de studenti si introducerea unor facilitati utile pentru comunitate, cu interventiile cele mai ample in acest scenariu, mizand pe o dezvoltare smart si sustenabila in limitele potentialului maxim de crestere a infrastructurii.

Proiectul de peisagistica îl completează pe cel de urbanism

Proiectul de Peisagistica este gândit în relație cu proiectul de urbanism, în ideea de a transforma campusul într-un campus pentru sec. XXI (luând în considerare poziția centrală în oraș și conexiunile de care dispune pe toate direcțiile). Proiectul este privit ca un posibil vector de imagine pentru ceea ce ar putea să devină Campusul într-un viitor nu prea îndepărtat. Aleea Studenților, acolo unde sunt realizate propunerile, este de fapt "inimă" Campusului și poate cel mai potrivit loc pentru a transmite spiritul UPT. Și în acest caz au rezultat trei soluții. Prima dintre acestea, "Parcul studenților", oferă o soluție atentă la folosirea caracteristicilor existente, putând fi implementată total sau parțial. A doua soluție, "Schimbare - Meta Ballo", propune o soluție atentă la componenta socială printr-o abordare ecologică, ludică și radicală. A treia propunere este "Continuitate" și include o strategie intermediară ca scenariu, cu accent pe potențialul social al aleii.

Buzunarele sunt tratate diferit, ceea ce face ca soluția să poată fi implementată parțial în oricare dintre scenariile soluției proiectului de urbanism.

Proiectul de Restaurare abordează Cantina MV, o clădire de patrimoniu aflată pe Lista Monumentelor Istorice. Având în vedere că Facultatea de Arhitectură și Urbanism a primit în administrarea ei o mare parte din clădire în anul 2021, tema de față și-a propus să studieze felul cum aceasta se poate recupera, conserva și transforma într-un centru de competențe în inovare, cercetare și promovare a facultății. Scopul este de ridicare a standardelor spațiilor de învățământ prin recuperarea și modernizarea fondului construit existent, oferind astfel o nouă viziune privind procesul educațional, mult mai atent calibrată la dinamica socială și culturală a regiunii. Astfel, clădirea cantinei poate deveni o clădire pilot și, în același timp, model pentru procesul de transformare a campusului conform principiilor Noului Bauhaus European. La demisol este propusă o cantină/fast-food, ca spațiu de coagulare a întregului mediu universitar. La parter și mansarda fiecare echipă de studenți a propus modalități diferite de utilizare a spațiului, iar la mansarda sunt propuse spații destinate FAUT, în special activităților de cercetare din programele de master și doctorat, completate de alte activități specifice unui Centru de Competențe.

La vernisajul expoziției, rectorul Universității Politehnice Timisoara, conf.univ.dr.ing. Florin Dragan, a declarat că "e important să avem o strategie de dezvoltare pe termen lung a campusului universitar. Chiar dacă proiectul final va mai suferi unele modificări, el reflectă vibe-ul actual al Politehnicii".

Expoziția poate fi vizitată până în data de 13 ianuarie 2023, în holul central al Bibliotecii Universității Politehnice Timisoara.

Anul 2023, centenar pentru Timisoara și pentru Universitatea Politehnica

Anul 2023 are o importanță deosebită pentru municipiul Timisoara, care devine Capitala Europeană a Culturii. Tot în 2023, se aniversază 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri a Școlii Politehnice timisorene, Facultatea de Mecanică, o clădire emblematică atât prin stilul arhitectural, cât mai ales prin funcția pe care a îndeplinit-o, data de 11 noiembrie 2023 fiind, practic, actul de naștere al Campusului Universitar Timisoara. Iar cuvintele pe care Regele Ferdinand le-a rostit atunci și care au devenit motto-ul Politehnicii timisorene - "Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însă" - s-au întipărit adânc în conștiința bănățenilor.

Inițierea unei instituții de învățământ superior pune de la bun început problema amenajării unor localuri potrivite, necesare activității didactice. Acest fapt a stat în atenția inițiatorilor Școlii Politehnice din Timisoara, încă dinainte de apariția decretului de înființare.

Astfel, încă din 1917, o delegație a Primăriei Timisoara s-a aflat la Ministerul Instrucțiunii Publice de la Budapesta, pentru a discuta și elabora proiectul de înființare a Școlii Politehnice la Timisoara. În ședința respectivă, care a avut loc la 23 noiembrie 1917, delegația timisoreană a prezentat un plan realist de susținere a noii instituții universitare. Municipiul

Timisoara se angaja sa acorde gratuit, pentru construirea viitoarelor cladiri ale Politehnicii, un teren de 8 ha pe malul stang al Begai, sa sustina financiar noua institutiei, sa amenajeze cladirea unei scoli pentru inceperea cursurilor, sa cumpere cazarma "Franz Joseph" pentru nevoile Politehnicii, sa asigure locuinte pentru corpul profesoral si sa amenajeze un camin pentru studenti. Din pacate, aceste promisiuni nu au mai ajuns sa fie onorate.

Ulterior, dupa Marea Unire si alipirea Banatului la Romania, primarul Timisoarei, Stan Vidrighin, unul dintre cei mai aprigi sustinatori ai infiintarii unei institutii de invatamant superior in orasul de pe Bega, adreseaza un memoriu Consiliului Dirigent de la Cluj prin care sustine necesitatea infiintarii Politehnicii timisorene, precizand si contributia pe care orasul o va aduce in acest sens: acordarea gratuita a unui teren de 8 hectare care va fi marit ulterior, amenajarea drumurilor de acces la acest teren, a canalelor de scurgere, a conductelor de apa si electricitate, o subventie baneasca de doua milioane de lei, amenajarea unei cladiri pentru functionarea provizorie a cursurilor pana la construirea unui edificiu propriu, totalul cheltuielilor pe care Primaria Timisoara se angaja sa le acopere ridicandu-se la peste 12 milioane de lei.

Peste 100 de studenti in primul an al Scolii Politehnice Timisoara

Primul an al Scolii Politehnice din Timisoara a inceput cu 117 studenti (89 in anul intai si 28 in anul pregatitor), in localul unei foste scoli (aflata in prezent pe strada Bocsa nr. 6 si apartinand Facultatii de Chimie Industriala si Ingineria Mediului). Cantina functiona in vechiul club nautic "Regata" (cladire apartinand astazi Facultatii de Constructii), iar pentru cazare, administratia orasului nu a putut oferi decat o inchisoare militara dezafectata, pe actuala strada Popa Sapca. Incaperile varuite in alb, cu geamuri mici, ar fi parut dezagreabile pentru tinerii studenti, daca o familie de invatatori, care preluase administratia noului asezamant, nu ar fi incercat sa creeze acolo macar o parte din caldura unui camin adevarat.

Primul an universitar in Timisoara a reprezentat, in ciuda tuturor greutatilor, cea mai vie dovada a potentialului spiritual si material al orasului, dovada ca poate sustine o Politehnica si ca aceasta este absolut necesara pentru viitorul provinciei si al tarii.

Rectorul Victor Valcovici, venit in 1921, a dificila misiune de a continua opera inceputa de Traian Lalescu si de a construi, practic aproape de la zero, noua scoala. In vastul plan pe care l-a pus la punct pentru devoltarea scolii si-a stabilit ca prioritati: construirea unui local propriu; alcatuirea unui corp profesoral la inaltimea misiunii; organizarea si inzestrarea laboratoarelor pe masura unei Politehnici.

Pavilionul Mecanic - prima cladire a UPT, inaugurat in 1923

Prima si poate cea mai stringenta problema a fost, in 1921, realizarea unui local propriu al Scolii Politehnice. Dupa o documentare temeinica in mari universitati din Europa, alaturi de Victor Vlad si Duiliu Marcu, sustine ideea unei structuri pavilionare ca fiind cea mai practica pentru scopurile urmarite. Victor Vlad a militat pentru crearea unei cetati universitare in Timisoara, care sa grupeze toate edificiile necesare pregatirii fortelor tehnice multa vreme. In acest sens a conceput un proiect de ansamblu, adecvat cerintelor imediate si de perspectiva, cuprinzand zece pavilioane care sa indeplineasca exigentele de instruire.

In 1922, Ministerul Lucrarilor Publice, care pe vremea aceea tutela Scoala Politehnica, a hotarat sa execute la Timisoara o cladire in care sa se instaleze cea dintai sectie a noii Scolii Politehnice, anume sectia de mecanica. Lucrarile vor fi realizate sub conducerea arhitectului Duiliu Marcu, intr-un stil neo-romanesc ce e admirat si astazi pentru calitatile sale artistice si arhitecturale.

La 11 noiembrie 1923 se inaugureaza "Pavilionul Mecanic", prima cladire proprie Scolii Politehnice, construita pe Bd. Mihai Viteazu, pe terenul atribuit de Primarie.

În toamna anului 1927, noul local al caminului Politehniciei și-a putut primi oaspeții. Caminul a fost realizat, ca și pavilionul Facultății de Mecanică, în conformitate cu planul de ansamblu conceput de arh. Duiliu Marcu, fiind singurul construit, din cele 4 propuse, după planurile autorului.

În 1930 se finalizează clădirea ce adaposteste cantina, situată alături de camin, în aceeași incintă. Realizată după proiectul arh. Duiliu Marcu, aceasta cuprinde o sală de 13 x 26 m, unde pot lua masa 450 studenți. Folosind aceleași materiale, cărămida aparentă și praful de piatră, arhitectul Duiliu Marcu, reusește să creeze un ansamblu armonios, chiar și cu cele doar trei clădiri realizate din amplul său proiect.

Ulterior, baza materială a Politehniciei timisorene se dezvoltă în ritm alert, ajungând în prezent la 100 de imobile ce stau marturie a tuturor evenimentelor din ultima sută de ani și care constituie un patrimoniu nepretuit nu doar al universității, ci al întregului oraș.

În timp însă, Timisoara s-a schimbat, iar la dezvoltarea modernă a orașului o contribuție esențială a adus-o Politehnica. Acum, la 100 de ani de la edificarea primei clădiri a Campusului Universitar Timisoara, studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism a UPT vin cu o nouă viziune - Campus UPT 2045 - de dezvoltare a acestuia, în ton cu vremurile de azi.

Omagiul adus familiei Muhle

Istoria Școlii Politehnice timisorene este scrisă și prin aportul renumitului gradinar Wilhelm Muhle și a fiului său Arpad, cei care aprovizionau cu flori familiile regale ale Europei din acele vremuri. Acesta avea să doneze Școlii Politehnice, la înființare, un teren ce făcea parte din parcul și grădinile din proximitatea casei sale, aflată și acum într-o formă deformată față de original, la intersecția străzilor Babes și Mihai Viteazul. Grădinile donate erau cele aflate între curtea casei gradinarului și drumul ce mergea paralel cu malurile principalului brat al canalului Bega. Acesta este terenul prin care arhitectul Duiliu Marcu, la începutul anilor 1920, propunea un ansamblu impresionant de clădiri în stil neo-romanesc cu influențe regionale, și un parc ce s-a păstrat până în zilele noastre în preajma Corpului A al Facultății de Mecanică, Caminul MNV și Cantina MV, singurele clădiri păstrate din propunerea inițială a arhitectului. Campusul actual al facultăților Universității Politehnice Timisoara poate fi regăndit ca un parc tematic ce se leagă de istoria unor grădini și a spiritului timisorean de la începutul secolului XX, ce a pus bazele învățământului politehnist.

14. [La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții Politehniciei vin cu o viziune nouă pentru anul 2045](#)

ACASA SCHIMB DE LINK-URI / PUBLICITATE DATE DE CONTACT

La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții Politehniciei vin cu o viziune nouă pentru anul 2045. În acest an, Universitatea Politehnica Timișoara sărbătorește 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri a Școlii Politehnice, cea în care funcționează Facultatea de Mecanică.

**La 100 de ani de campus universitar în
Timișoara, studenții Politehniciei vin cu o
viziune nouă pentru anul 2045**

15. [LA 100 DE ANI DE CAMPUS UNIVERSITAR ÎN TIMIȘOARA, STUDENȚII POLITEHNICII VIN CU O VIZIUNE PENTRU ANUL 2045](#)

Acasă · ȘTIRI TIMIȘ · La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții Politehnicii vin...

LA 100 DE ANI DE CAMPUS UNIVERSITAR ÎN TIMIȘOARA, STUDENȚII POLITEHNICII VIN CU O VIZIUNE PENTRU ANUL 2045

Am intrat în 2023, an în care Timișoara devine Capitală Europeană a Culturii. Și tot în 2023 sărbătorim 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri a Școlii Politehnice timișorene, Facultatea de Mecanică, o clădire emblematică, atât prin stilul arhitectural, cât mai ales prin funcția pe care a îndeplinit-o, data de 11 noiembrie 2023 fiind, practic, actul de naștere al Campusului Universitar Timișoara. Iar cuvintele pe care Regele Ferdinand le-a rostit atunci și care au devenit motto-ul Politehnicii timișorene – „Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa” – s-au întipărit adânc în conștiința bănațenilor.

SCURT ISTORIC AL ÎNFIINȚĂRII CAMPUSULUI UNIVERSITAR TIMIȘOARA

Înființarea unei instituții de învățământ superior pune de la bun început problema amenajării unor localuri potrivite, necesare activității didactice. Acest fapt a stat în atenția inițiatorilor Școlii Politehnice din Timișoara, încă dinainte de apariția decretului de înființare.

Astfel, încă din 1917, o delegație a Primăriei Timișoara s-a aflat la Ministerul Instrucțiunii Publice de la Budapesta, pentru a discuta și elabora proiectul de înființare a Școlii Politehnice la Timișoara. În ședința respectivă, care a avut loc la 23 noiembrie 1917, delegația timișoreană a prezentat un plan realist de susținere a noii instituții universitare. Municipiul Timișoara se angaja să acorde gratuit, pentru construirea viitoarelor clădiri ale Politehnicii, un teren de 8 ha pe malul stâng al Begăi, să susțină financiar noua instituție, să amenajeze dădirea unei școli pentru începerea cursurilor, să cumpere cazarma „Franz Joseph” pentru nevoile Politehnicii, să asigure locuințe pentru corpul profesoral și să amenajeze un cămin pentru studenți. Din păcate, aceste promisiuni nu au mai ajuns să fie onorate.

Ulterior, după Marea Unire și alipirea Banatului la România, primarul Timișoarei, Stan Vidrighin, unul dintre cei mai aprigi susținători ai înființării unei instituții de învățământ superior în orașul de pe Bega, adresează un memoriu Consiliului Dirigent de la Cluj prin care susține necesitatea înființării Politehnicii timișorene, precizând și contribuția pe care orașul o va aduce în acest sens: acordarea gratuită a unui teren de 8 hectare care va fi mărit ulterior, amenajarea drumurilor de acces la acest teren, a canalelor de scurgere, a conductelor de apă și electricitate, o subvenție bănească de două milioane de lei,

amenajarea unei clădiri pentru funcționarea provizorie a cursurilor până la construirea unui edificiu propriu, totalul cheltuielilor pe care Primăria Timișoara se angaja să le acopere ridicându-se la peste 12 milioane de lei.

Primul an al Școlii Politehnice din Timișoara a început cu 117 studenți (89 în anul întâi și 28 în anul pregătitor), în localul unei foste școli (aflată în prezent pe strada Bocșa nr. 6 și aparținând Facultății de Chimie Industrială și Ingineria Mediului). Cantina funcționa în vechiul club nautic „Regata” (clădire aparținând astăzi Facultății de Construcții), iar pentru cazare, administrația orașului nu a putut oferi decât o închisoare militară dezafectată, pe actuala stradă Popa Șapcă. Încăperile văruiate în alb, cu geamuri mici, ar fi părut dezagreabile pentru tinerii studenți, dacă o familie de învățători, care preluase administrația noului așezământ, nu ar fi încercat să creeze acolo măcar o parte din căldura unui cămin adevărat.

Primul an universitar în Timișoara a reprezentat, în ciuda tuturor greutăților, cea mai vie dovadă a potențialului spiritual și material al orașului, dovada că poate susține o Politehnică și că aceasta este absolut necesară pentru viitorul provinciei și al țării.

Rectorul Victor Vâlcovici, venit în 1921, a dificila misiune de a continua opera începută de Traian Lalescu și de a construi, practic aproape de la zero, noua școală. În vastul plan pe care l-a pus la punct pentru devoltarea școlii și-a stabilit ca priorități: construirea unui local propriu; alcătuirea unui corp profesoral la înălțimea misiunii; organizarea și înzestrarea laboratoarelor pe măsura unei Politehnici.

Prima și poate cea mai stringentă problemă a fost, în 1921, realizarea unui local propriu al Școlii Politehnice. După o documentare temeinică în mari universități din Europa, alături de Victor Vlad și Duiliu Marcu, susține ideea unei structuri pavilionare ca fiind cea mai practică pentru scopurile urmărite. Victor Vlad a militat pentru crearea unei cetăți universitare în Timișoara, care să grupeze toate edificiile necesare pregătirii forțelor tehnice multă vreme. În acest sens a conceput un proiect de ansamblu, adecvat cerințelor imediate și de perspectivă, cuprinzând zece pavilioane care să îndeplinească exigențele de instruire.

În 1922, Ministerul Lucrărilor Publice, care pe vremea aceea tutela Școala Politehnică, a hotărât să execute la Timișoara o clădire în care să se instaleze cea dintâi secție a noii Școli Politehnice, anume secția de mecanică. Lucrările vor fi realizate sub conducerea arhitectului Duiliu Marcu, într-un stil neo-românesc ce e admirat și astăzi pentru calitățile sale artistice și arhitecturale.

La 11 noiembrie 1923 se inaugurează „Pavilionul Mecanic”, prima clădire proprie Școlii Politehnice, construită pe Bd. Mihai Viteazu, pe terenul atribuit de Primărie.

În toamna anului 1927, noul local al căminului Politehnicii și-a putut primi oaspeții. Căminul a fost realizat, ca și pavilionul Facultății de Mecanică, în conformitate cu planul de ansamblu conceput de arh. Duiliu Marcu, fiind singurul construit, din cele 4 propuse, după planurile autorului.

În 1930 se finalizează clădirea ce adăpostește cantina, situată alături de cămin, în aceeași incintă. Realizată după proiectul arh. Duiliu Marcu, aceasta cuprinde o sală de 13 x 26 m, unde pot lua masa 450 studenți. Folosind aceleași materiale,

cărămida aparentă și praful de piatră, arhitectul Duiliu Marcu, reușește să creeze un ansamblu armonios, chiar și cu cele doar trei clădiri realizate din amplul său proiect.

Ulterior, baza materială a Politehnicii timișorene se dezvoltă în ritm alert, ajungând în prezent la 100 de imobile ce stau mărturie a tuturor evenimentelor din ultima sută de ani și care constituie un patrimoniu neprețuit nu doar al universității, ci al întregului oraș.

În timp însă, Timișoara s-a schimbat, iar la dezvoltarea modernă a orașului o contribuție esențială a adus-o Politehnica. Acum, la 100 de ani de la edificarea primei clădiri a Campusului Universitar Timișoara, studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism a UPT vin cu o nouă viziune – Campus UPT 2045 – de dezvoltare a acestuia, în ton cu vremurile de azi.

VIZIUNEA STUDENȚILOR PENTRU CAMPUSUL UNIVERSITAR UPT

Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara a găzduit, recent, vernisajul expoziției de prezentare a proiectelor realizate de studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism (FAUT). Proiectul intitulat „Campus UPT 2045”, realizat pe parcursul semestrului 2 al anului 2021-2022, a presupus participarea studenților FAUT la un proces de co-creare împreună cu colegii lor și personalul didactic, a cărui rezultat oferă o primă viziune de dezvoltare a campusului Universității Politehnica pentru următorii ani. Scanarea proiectelor vechi realizate pentru campus, arhivarea acestora, precum și planșele originale pe care s-a lucrat a fost un prim pas, realizat de către studenții anului 2 în cadrul practicilor de vară din ultimii ani. Subiectul a fost tratat în activitățile de predare și cercetare ale atelierelor de urbanism, arhitectură peisajeră și restaurare aferente anului 5 de studii.

Rezultatele oferă o perspectivă amplă asupra posibilităților pe care le are UPT pentru a-și coordona dezvoltarea infrastructurii, de la nivelul întregului campus până la clădirile sale de patrimoniu. Toate propunerile iau în considerare, totuși, necesitatea de cooperare cu toți cei care pot sprijini acest demers, arătând că o Universitate Politehnică puternică este fundamentul solid pentru un oraș și o regiune puternică.

Proiectul de urbanism stabilește două direcții transversale fundamentale prin temele „smart” și „verde” necesare a fi aplicate fiecărei propuneri. Propunerile vizează intervenții de la nivelul întregului campus reunit, inclusiv zona căminelor, practic întregul areal între Bulevardul Mihai Viteazu și Strada Daliei, pentru a detalia apoi intervenția pe cvartalul delimitat de străzile Mihai Viteazu, Traian Lalescu, Victor Babeș și Bd. Vasile Pârvan, cu includerea infrastructurilor UPT până la strada Petre Râmneanțu și intervenții de detaliu pentru creșterea calității spațiilor publice. Studenții au abordat trei scenarii distincte. Primul dintre acestea abordează situația în care prezența studenților în campusul universitar este restrânsă, având în vedere funcționarea în sistem hibrid și presupune inclusiv o renunțare la elementele construite impropriu în raport cu clădirile valoroase din perspectivă patrimonială, cu investiții minime. Al doilea scenariu abordează situația păstrării parametrilor actuali din punct de vedere al numărului de studenți, așadar o mai bună utilizare a infrastructurii existente și a spațiilor publice, evidențiind posibilitățile de utilizare a tuturor spațiilor în limitele infrastructurii actuale. Scenariul al treilea abordează situația creșterii numărului de studenți și introducerea unor facilități utile pentru comunitate, cu intervențiile cele mai ample în acest scenariu, mizând pe o dezvoltare smart și sustenabilă în limitele potențialului maxim de creștere a infrastructurii.

Proiectul de Peisagistică este gândit în relație cu proiectul de urbanism, în ideea de a transforma campusul într-un campus pentru sec. XXI (luând în considerare poziția centrală în oraș și conexiunile de care dispune pe toate direcțiile). Proiectul este privit ca un posibil vector de imagine pentru ceea ce ar putea să devină Campusul într-un viitor nu prea îndepărtat. Aleea Studenților, acolo unde sunt realizate propunerile, este de fapt „inima” Campusului și poate cel mai potrivit loc pentru a transmite spiritul UPT. Și în acest caz au rezultat trei soluții. Prima dintre acestea, „Parcul studenților”, oferă o soluție atentă la folosirea caracteristicilor existente, putând fi implementată total sau parțial. A doua propunere, „Schimbare – Meta Ballo”, propune o soluție atentă la componenta socială printr-o abordare ecologică, ludică și radicală. A treia propunere este „Continuitate” și propune o strategie intermediară ca scenariu, cu accent pe potențialul social al aleii.

Buzunarele sunt tratate diferit, ceea ce face ca soluția să poată fi implementată parțial în oricare dintre scenariile soluției proiectului de urbanism.

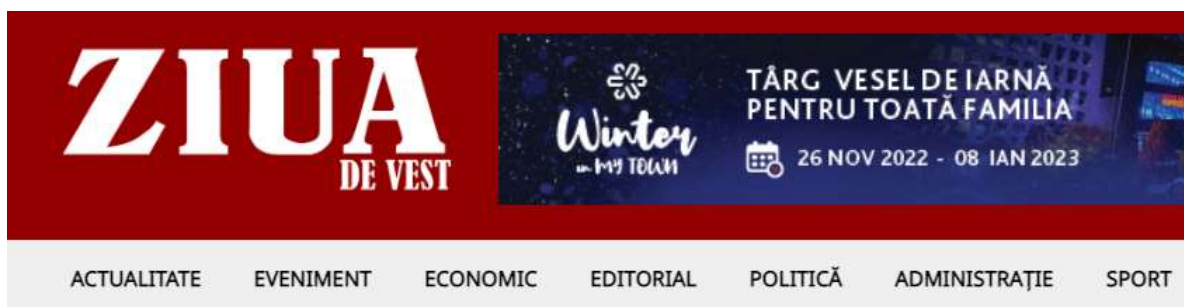
Proiectul de Restaurare abordează Cantina MV, o clădire de patrimoniu aflată pe Lista Monumentelor Istorice. Având în vedere că Facultatea de Arhitectură și Urbanism a primit în administrarea ei o mare parte din clădire în anul 2021, tema de față și-a propus să studieze felul cum aceasta se poate recupera, conserva și transforma într-un centru de competențe în inovare, cercetare și promovare a facultății. Scopul este de ridicare a standardelor spațiilor de învățământ prin recuperarea și modernizarea fondului construit existent, oferind astfel o nouă viziune privind procesul educațional, mult mai atent calibrată la dinamica socială și culturală a regiunii. Astfel, clădirea cantinei poate deveni o clădire pilot și, în același timp, model pentru procesul de transformare a campusului conform principiilor Noului Bauhaus European. La demisol este propusă o cantină/fast-food, ca spațiu de coagulare a întregului mediu universitar. La parter și mansardă fiecare echipă de studenți a propus modalități diferite de utilizare a spațiului, iar la mansardă sunt propuse spații destinate FAUT, în special activităților de cercetare din programele de master și doctorat, completate de alte activități specifice unui Centru de Competențe.

La vernisajul expoziției, rectorul Universității Politehnica Timișoara, conf.univ.dr.ing. Florin Drăgan, a declarat că „e important să avem o strategie de dezvoltare pe termen lung a campusului universitar. Chiar dacă proiectul final va mai suferi unele modificări, el reflectă vibe-ul actual al Politehnicii”.

Expoziția poate fi vizitată până în data de 13 ianuarie 2023, în holul central al Bibliotecii Universității Politehnica Timișoara.
OMAGIU ADUS FAMILIEI MUHLE

Istoria Școlii Politehnice timișorene este scrisă și prin aportul renumitului grădinar Wilhelm Muhle și a fiului său Arpad, cei care aprovizionau cu flori familiile regale ale Europei din acele vremuri. Acesta avea să doneze Școlii Politehnice, la înființare, un teren ce făcea parte din parcul și grădinile din proximitatea casei sale, aflată și acum într-o formă deformată față de original, la intersecția străzilor Babeș și Mihai Viteazul. Grădinile donate erau cele aflate între curtea casei grădinarului și drumul ce mergea paralel cu malurile principalului braț al canalului Bega. Acesta este terenul prin care arhitectul Duiliu Marcu, la începutul anilor 1920, propunea un ansamblu impresionant de clădiri în stil neo-românesc cu influențe regionale, și un parc ce s-a păstrat până în zilele noastre în preajma Corpului A al Facultății de Mecanică, Căminul MNV și Cantina MV, singurele clădiri păstrate din propunerea inițială a arhitectului. Campusul actual al facultăților Universității Politehnica Timișoara poate fi regândit ca un parc tematic ce se leagă de istoria unor grădini și a spiritului timișorean de la începutul secolului XX, ce a pus bazele învățământului politehnist.

16. [La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții UPT vin cu o viziune pentru anul 2045](#)

Acasă > Actualitate > La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții UPT vin...

ACTUALITATE

La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții UPT vin cu o viziune pentru anul 2045

Am intrat în 2023, an în care Timișoara devine capitală europeană a culturii. Și tot în 2023 sărbătorim 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri a Școlii Politehnice timișorene, Facultatea de Mecanică, o clădire emblematică, atât prin stilul arhitectural, cât mai ales prin funcția pe care a îndeplinit-o, data de 11 noiembrie 2023 fiind, practic, actul de naștere al Campusului Universitar Timișoara.

Iar cuvintele pe care Regele Ferdinand le-a rostit atunci și care au devenit motto-ul Politehnicii timișorene – „Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa” – s-au întipărit adânc în conștiința bănățenilor.

Ulterior, baza materială a Politehnicii timișorene se dezvoltă în ritm alert, ajungând în prezent la 100 de imobile ce stau mărturie a tuturor evenimentelor din ultima sută de ani și care constituie un patrimoniu neprețuit nu doar al universității, ci al întregului oraș.

În timp însă, Timișoara s-a schimbat, iar la dezvoltarea modernă a orașului o contribuție esențială a adus-o Politehnica. Acum, la 100 de ani de la edificarea primei clădiri a Campusului Universitar Timișoara, studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism a UPT vin cu o nouă viziune – Campus UPT 2045 – de dezvoltare a acestuia, în ton cu vremurile de azi.

Înființarea unei instituții de învățământ superior pune de la bun început problema amenajării unor localuri potrivite, necesare activității didactice. Acest fapt a stat în atenția inițiatorilor Școlii Politehnice din Timișoara, încă dinainte de apariția decretului de înființare.

Astfel, încă din 1917, o delegație a Primăriei Timișoara s-a aflat la Ministerul Instrucțiunii Publice de la Budapesta, pentru a discuta și elabora proiectul de înființare a Școlii Politehnice la Timișoara. În ședința respectivă, care a avut loc la 23 noiembrie 1917, delegația timișoreană a prezentat un plan realist de susținere a noii instituții universitare. Municipiul Timișoara se angaja să acorde gratuit, pentru construirea viitoarelor clădiri ale Politehnicii, un teren de 8 ha pe malul stâng al Begăi, să susțină financiar noua instituție, să amenajeze clădirea unei școli pentru începerea cursurilor, să cumpere

cazarma „Franz Joseph” pentru nevoile Politehnicii, să asigure locuințe pentru corpul profesoral și să amenajeze un cămin pentru studenți. Din păcate, aceste promisiuni nu au mai ajuns să fie onorate.

Ulterior, după Marea Unire și alipirea Banatului la România, primarul Timișoarei, Stan Vidrighin, unul dintre cei mai aprigi susținători ai înființării unei instituții de învățământ superior în orașul de pe Bega, adresează un memoriu Consiliului Dirigent de la Cluj prin care susține necesitatea înființării Politehnicii timișorene, precizând și contribuția pe care orașul o va aduce în acest sens: acordarea gratuită a unui teren de 8 hectare care va fi mărit ulterior, amenajarea drumurilor de acces la acest teren, a canalelor de scurgere, a conductelor de apă și electricitate, o subvenție bănească de două milioane de lei, amenajarea unei clădiri pentru funcționarea provizorie a cursurilor până la construirea unui edificiu propriu, totalul cheltuielilor pe care Primăria Timișoara se angaja să le acopere ridicându-se la peste 12 milioane de lei.

Primul an al Școlii Politehnice din Timișoara a început cu 117 studenți (89 în anul întâi și 28 în anul pregătitor), în localul unei foste școli (aflată în prezent pe strada Bocșa nr. 6 și aparținând Facultății de Chimie Industrială și Ingineria Mediului). Cantina funcționa în vechiul club nautic „Regata” (clădire aparținând astăzi Facultății de Construcții), iar pentru cazare, administrația

orașului nu a putut oferi decât o închisoare militară dezafectată, pe actuala stradă Popa Șapcă. Încăperile văruițe în alb, cu geamuri mici, ar fi părut dezagreabile pentru tinerii studenți, dacă o familie de învățători, care preluase administrația noului așezământ, nu ar fi încercat să creeze acolo măcar o parte din căldura unui cămin adevărat.

Primul an universitar în Timișoara a reprezentat, în ciuda tuturor greutăților, cea mai vie dovadă a potențialului spiritual și material al orașului, dovada că poate susține o Politehnică și că aceasta este absolut necesară pentru viitorul provinciei și al țării.

Rectorul Victor Vălcovici, venit în 1921, a dificila misiune de a continua opera începută de Traian Lalescu și de a construi, practic aproape de la zero, noua școală. În vastul plan pe care l-a pus la punct pentru devoltarea școlii și-a stabilit ca priorități: construirea unui local propriu;

alcătuirea unui corp profesoral la înălțimea misiunii;

organizarea și înzestrarea laboratoarelor pe măsura unei Politehnici.

Prima și poate cea mai stringentă problemă a fost, în 1921, realizarea unui local propriu al Școlii Politehnice. După o documentare temeinică în mari universități din Europa, alături de Victor Vlad și Duiliu Marcu, susține ideea unei structuri pavilionare ca fiind cea mai practică pentru scopurile urmărite. Victor Vlad a militat pentru crearea unei cetăți universitare în Timișoara, care să grupeze toate edificiile necesare pregătirii forțelor tehnice multă vreme. În acest sens a conceput un proiect de ansamblu, adecvat cerințelor imediate și de perspectivă, cuprinzând zece pavilioane care să îndeplinească exigențele de instruire.

În 1922, Ministerul Lucrărilor Publice, care pe vremea aceea tutela Școala Politehnică, a hotărât să execute la Timișoara o clădire în care să se instaleze cea dintâi secție a noii Școli Politehnice, anume secția de mecanică. Lucrările vor fi realizate sub conducerea arhitectului Duiliu Marcu, într-un stil neo-românesc ce e admirat și astăzi pentru calitățile sale artistice și arhitecturale.

La 11 noiembrie 1923 se inaugurează „Pavilionul Mecanic”, prima clădire proprie Școlii Politehnice, construită pe Bd. Mihai Viteazu, pe terenul atribuit de Primărie.

În toamna anului 1927, noul local al căminului Politehnic și-a putut primi oaspeții.

Căminul a fost realizat, ca și pavilionul Facultății de Mecanică, în conformitate cu planul de ansamblu conceput de arh. Duiliu Marcu, fiind singurul construit, din cele 4 propuse, după planurile autorului.

În 1930 se finalizează clădirea ce adăpostește cantina, situată alături de cămin, în aceeași incintă. Realizată după proiectul arh. Duiliu Marcu, aceasta cuprinde o sală de 13 x 26 m, unde pot lua masa 450 studenți. Folosind aceleași materiale, cărămida aparentă și praf de piatră, arhitectul Duiliu Marcu, reușește să creeze un ansamblu armonios, chiar și cu cele doar trei clădiri realizate din amplul său proiect.

Ulterior, baza materială a Politehnicii timișorene se dezvoltă în ritm alert, ajungând în prezent la 100 de imobile ce stau mărturie a tuturor evenimentelor din ultima sută de ani și care constituie un patrimoniu neprețuit nu doar al universității, ci al întregului oraș.

În timp însă, Timișoara s-a schimbat, iar la dezvoltarea modernă a orașului o contribuție esențială a adus-o Politehnica. Acum, la 100 de ani de la edificarea primei clădiri a Campusului Universitar Timișoara, studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism a UPT vin cu o nouă viziune – Campus UPT 2045 – de dezvoltare a acestuia, în ton cu vremurile de azi.

Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara a găzduit, recent, vernisajul expoziției de prezentare a proiectelor realizate de studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism (FAUT). Proiectul intitulat „Campus UPT 2045”, realizat pe parcursul semestrului 2 al anului 2021-2022, a presupus participarea studenților FAUT la un proces de co-creare împreună cu colegii lor și personalul didactic, a cărui rezultat oferă o primă viziune de dezvoltare a campusului Universității Politehnica pentru următorii ani. Scanarea proiectelor vechi realizate pentru campus, arhivarea acestora, precum și planșele originale pe care s-a lucrat a fost un prim pas, realizat de către studenții anului 2 în cadrul practicilor de vară din ultimii ani. Subiectul a fost tratat în activitățile de predare și cercetare ale atelierelor de urbanism, arhitectură peisajeră și restaurare aferente anului 5 de studii.

Rezultatele oferă o perspectivă amplă asupra posibilităților pe care le are UPT pentru a-și coordona dezvoltarea infrastructurii, de la nivelul întregului campus până la clădirile sale de patrimoniu. Toate propunerile iau în considerare, totuși, necesitatea de cooperare cu toți cei care pot sprijini acest demers, arătând că o Universitate Politehnică puternică este fundamentul solid pentru un oraș și o regiune puternică.

Proiectul de urbanism stabilește două direcții transversale fundamentale prin temele „smart” și „verde” necesare a fi aplicate fiecărei propuneri. Propunerile vizează intervenții de la nivelul întregului campus reunit, inclusiv zona căminelor, practic întregul areal între Bulevardul Mihai Viteazu și Strada Daliei, pentru a detalia apoi intervenția pe cvartalul delimitat de străzile Mihai Viteazu, Traian Lalescu, Victor Babeș și Bd. Vasile Pârvan, cu includerea infrastructurilor UPT până la strada Petre Râmneanțu și intervenții de detaliu pentru creșterea calității spațiilor publice. Studenții au abordat trei scenarii distincte. Primul dintre acestea abordează situația în care prezența studenților în campusul universitar este restrânsă, având în vedere funcționarea în sistem hibrid și presupune inclusiv o renunțare la elementele construite impropriu în raport cu clădirile valoroase din perspectivă patrimonială, cu investiții minime. Al doilea scenariu abordează situația păstrării parametrilor actuali din punct de vedere al numărului de studenți, așadar o mai bună utilizare a infrastructurii existente și

a spațiilor publice, evidențiind posibilitățile de utilizare a tuturor spațiilor în limitele infrastructurii actuale. Scenariul al treilea abordează situația creșterii numărului de studenți și introducerea unor facilități utile pentru comunitate, cu intervențiile cele mai ample în acest scenariu, mizând pe o dezvoltare smart și sustenabilă în limitele potențialului maxim de creștere a infrastructurii.

Proiectul de Peisagistică este gândit în relație cu proiectul de urbanism, în ideea de a transforma campusul într-un campus pentru sec. XXI (luând în considerare poziția centrală în oraș și conexiunile de care dispune pe toate direcțiile). Proiectul este privit ca un posibil vector de imagine pentru ceea ce ar putea să devină Campusul într-un viitor nu prea îndepărtat. Aleea Studenților, acolo unde sunt realizate propunerile, este de fapt „inima” Campusului și poate cel mai potrivit loc pentru a transmite spiritul UPT. Și în acest caz au rezultat trei soluții. Prima dintre acestea, „Parcul studenților”, oferă o soluție atentă la folosirea caracteristicilor existente, putând fi implementată total sau parțial. A doua propunere, „Schimbare – Meta Ballo”, propune o soluție atentă la componenta socială printr-o abordare ecologică, ludică și radicală. A treia propunere este „Continuitate” și propune o strategie intermediară ca scenariu, cu accent pe potențialul social al aleii.

Buzunarele sunt tratate diferit, ceea ce face ca soluția să poată fi implementată parțial în oricare dintre scenariile soluției proiectului de urbanism.

Proiectul de Restaurare abordează Cantina MV, o clădire de patrimoniu aflată pe Lista Monumentelor Istorice. Având în vedere că Facultatea de Arhitectură și Urbanism a primit în administrarea ei o mare parte din clădire în anul 2021, tema de față și-a propus să studieze felul cum aceasta se poate recupera, conserva și transforma într-un centru de competențe în inovare, cercetare și promovare a facultății. Scopul este de ridicare a standardelor spațiilor de învățământ prin recuperarea și modernizarea fondului construit existent, oferind astfel o nouă viziune privind procesul educațional, mult mai atent calibrată la dinamica socială și culturală a regiunii. Astfel, clădirea cantinei poate deveni o clădire pilot și, în același timp, model pentru procesul de transformare a campusului conform principiilor Noului Bauhaus European. La demisol este propusă o cantină/fast-food, ca spațiu de coagulare a întregului mediu universitar. La parter și mansardă fiecare echipă de studenți a propus modalități diferite de utilizare a spațiului, iar la mansardă sunt propuse spații destinate FAUT, în special activităților de cercetare din programele de master și doctorat, completate de alte activități specifice unui Centru de Competențe. La vernisajul expoziției, rectorul Universității Politehnica Timișoara, conf.univ.dr.ing. Florin Drăgan, a declarat că „e important să avem o strategie de dezvoltare pe termen lung a campusului universitar. Chiar dacă proiectul final va mai suferi unele modificări, el reflectă vibe-ul actual al Politehnicii”.

Expoziția poate fi vizitată până în data de 13 ianuarie 2023, în holul central al Bibliotecii Universității Politehnica Timișoara.

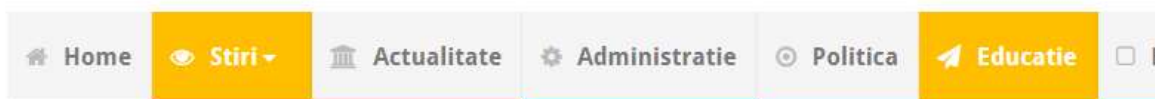
Omagiu adus familiei Muhle

Istoria Școlii Politehnice timișorene este scrisă și prin aportul renumitului grădinar Wilhelm Muhle și a fiului său Arpad, cei care aprovizionau cu flori familiile regale ale Europei din acele vremuri. Acesta avea să doneze Școlii Politehnice, la înființare, un teren ce făcea parte din parcul și grădinile din proximitatea casei sale, aflată și acum într-o formă deformată față de original, la intersecția străzilor Babeș și Mihai Viteazul. Grădinile donate erau cele aflate între curtea casei grădinarului și drumul ce mergea paralel cu malurile principalului braț al canalului Bega. Acesta este terenul prin care arhitectul Duiliu Marcu, la începutul anilor 1920, propunea un ansamblu impresionant de clădiri în stil neo-românesc cu influențe regionale,

și un parc ce s-a păstrat până în zilele noastre în preajma Corpului A al Facultății de Mecanică, Căminul MNV și Cantina MV, singurele clădiri păstrate din propunerea inițială a arhitectului. Campusul actual al facultăților Universității Politehnica Timișoara poate fi regândit ca un parc tematic ce se leagă de istoria unor grădini și a spiritului timișorean de la începutul secolului XX, ce a pus bazele învățământului politehnist.

17. [La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții Politehnicii vin cu o viziune pentru anul 2045](#)

banatulmeu.ro
Informația înseamnă putere

Home / Educatie / La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții Politehnicii vin cu o viziune pentru anul 2045

La 100 de ani de campus universitar în Timișoara, studenții Politehnicii vin cu o viziune pentru anul 2045

Am intrat în 2023, an în care Timișoara devine Capitală Europeană a Culturii. Și tot în 2023 sărbătorim 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri a Școlii Politehnice timișorene, Facultatea de Mecanică, o clădire emblematică, atât prin stilul arhitectural, cât mai ales prin funcția pe care a îndeplinit-o, data de 11 noiembrie 2023 fiind, practic, actul de naștere al Campusului Universitar Timișoara. Iar cuvintele pe care Regele Ferdinand le-a rostit atunci și care au devenit motto-ul Politehnicii timișorene – „Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa” – s-au întipărit adânc în conștiința bănățenilor.

Scurt istoric al înființării Campusului Universitar Timișoara

Înființarea unei instituții de învățământ superior pune de la bun început problema amenajării unor localuri potrivite, necesare activității didactice. Acest fapt a stat în atenția inițiatorilor Școlii Politehnice din Timișoara, încă dinainte de apariția decretului de înființare.

Astfel, încă din 1917, o delegație a Primăriei Timișoara s-a aflat la Ministerul Instrucțiunii Publice de la Budapesta, pentru a discuta și elabora proiectul de înființare a Școlii Politehnice la Timișoara. În ședința respectivă, care a avut loc la 23 noiembrie 1917, delegația timișoreană a prezentat un plan realist de susținere a noii instituții universitare. Municipiul Timișoara se angaja să acorde gratuit, pentru construirea viitoarelor clădiri ale Politehnicii, un teren de 8 ha pe malul stâng

al Begăi, să susțină financiar noua instituție, să amenajeze clădirea unei școli pentru începerea cursurilor, să cumpere cazarma „Franz Joseph” pentru nevoile Politehnicii, să asigure locuințe pentru corpul profesoral și să amenajeze un cămin pentru studenți. Din păcate, aceste promisiuni nu au mai ajuns să fie onorate.

Ulterior, după Marea Unire și alipirea Banatului la România, primarul Timișoarei, Stan Vidrighin, unul dintre cei mai aprigi susținători ai înființării unei instituții de învățământ superior în orașul de pe Bega, adresează un memoriu Consiliului Dirigent de la Cluj prin care susține necesitatea înființării Politehnicii timișorene, precizând și contribuția pe care orașul o va aduce în acest sens: acordarea gratuită a unui teren de 8 hectare care va fi mărit ulterior, amenajarea drumurilor de acces la acest teren, a canalelor de scurgere, a conductelor de apă și electricitate, o subvenție bănească de două milioane de lei, amenajarea unei clădiri pentru funcționarea provizorie a cursurilor până la construirea unui edificiu propriu, totalul cheltuielilor pe care Primăria Timișoara se angaja să le acopere ridicându-se la peste 12 milioane de lei.

Primul an al Școlii Politehnice din Timișoara a început cu 117 studenți (89 în anul întâi și 28 în anul pregătitor), în localul unei foste școli (aflată în prezent pe strada Bocșa nr. 6 și aparținând Facultății de Chimie Industrială și Ingineria Mediului). Cantina funcționa în vechiul club nautic „Regata” (clădire aparținând astăzi Facultății de Construcții), iar pentru cazare, administrația orașului nu a putut oferi decât o închisoare militară dezafectată, pe actuala stradă Popa Șapcă. Încăperile văruițe în alb, cu geamuri mici, ar fi părut dezagreabile pentru tinerii studenți, dacă o familie de învățători, care preluase administrația noului așezământ, nu ar fi încercat să creeze acolo măcar o parte din căldura unui cămin adevărat.

Primul an universitar în Timișoara a reprezentat, în ciuda tuturor greutăților, cea mai vie dovadă a potențialului spiritual și material al orașului, dovada că poate susține o Politehnică și că aceasta este absolut necesară pentru viitorul provinciei și al țării.

Rectorul Victor Vâlcovici, venit în 1921, a dificila misiune de a continua opera începută de Traian Lalescu și de a construi, practic aproape de la zero, noua școală. În vastul plan pe care l-a pus la punct pentru devoltarea școlii și-a stabilit ca priorități: construirea unui local propriu; alcătuirea unui corp profesoral la înălțimea misiunii; organizarea și înzestrarea laboratoarelor pe măsura unei Politehnici.

Prima și poate cea mai stringentă problemă a fost, în 1921, realizarea unui local propriu al Școlii Politehnice. După o documentare temeinică în mari universități din Europa, alături de Victor Vlad și Duiliu Marcu, susține ideea unei structuri pavilionare ca fiind cea mai practică pentru scopurile urmărite. Victor Vlad a militat pentru crearea unei cetăți universitare în Timișoara, care să grupeze toate edificiile necesare pregătirii forțelor tehnice multă vreme. În acest sens a conceput un proiect de ansamblu, adecvat cerințelor imediate și de perspectivă, cuprinzând zece pavilioane care să îndeplinească exigențele de instruire.

În 1922, Ministerul Lucrărilor Publice, care pe vremea aceea tutela Școala Politehnică, a hotărât să execute la Timișoara o clădire în care să se instaleze cea dintâi secție a noii Școli Politehnice, anume secția de mecanică. Lucrările vor fi realizate sub conducerea arhitectului Duiliu Marcu, într-un stil neo-românesc ce e admirat și astăzi pentru calitățile sale artistice și arhitecturale.

La 11 noiembrie 1923 se inaugurează „Pavilionul Mecanic”, prima clădire proprie Școlii Politehnice, construită pe Bd. Mihai Viteazu, pe terenul atribuit de Primărie.

În toamna anului 1927, noul local al căminului Politehnicii și-a putut primi oaspeții. Căminul a fost realizat, ca și pavilionul Facultății de Mecanică, în conformitate cu planul de ansamblu conceput de arh. Duiliu Marcu, fiind singurul construit, din cele 4 propuse, după planurile autorului.

În 1930 se finalizează clădirea ce adăpostește cantina, situată alături de cămin, în aceeași incintă. Realizată după proiectul arh. Duiliu Marcu, aceasta cuprinde o sală de 13 x 26 m, unde pot lua masa 450 studenți. Folosind aceleași materiale, cărămida aparentă și praful de piatră, arhitectul Duiliu Marcu, reușește să creeze un ansamblu armonios, chiar și cu cele doar trei clădiri realizate din amplul său proiect.

Ulterior, baza materială a Politehnicii timișorene se dezvoltă în ritm alert, ajungând în prezent la 100 de imobile ce stau mărturie a tuturor evenimentelor din ultima sută de ani și care constituie un patrimoniu neprețuit nu doar al universității, ci al întregului oraș.

În timp însă, Timișoara s-a schimbat, iar la dezvoltarea modernă a orașului o contribuție esențială a adus-o Politehnica. Acum, la 100 de ani de la edificarea primei clădiri a Campusului Universitar Timișoara, studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism a UPT vin cu o nouă viziune – Campus UPT 2045 – de dezvoltare a acestuia, în ton cu vremurile de azi.

Viziunea studenților pentru campusul universitar UPT

Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara a găzduit, recent, vernisajul expoziției de prezentare a proiectelor realizate de studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism (FAUT). Proiectul intitulat „Campus UPT 2045”, realizat pe parcursul semestrului 2 al anului 2021-2022, a presupus participarea studenților FAUT la un proces de co-creare împreună cu colegii lor și personalul didactic, a cărui rezultat oferă o primă viziune de dezvoltare a campusului Universității Politehnica pentru următorii ani. Scanarea proiectelor vechi realizate pentru campus, arhivarea acestora, precum și planșele originale pe care s-a lucrat a fost un prim pas, realizat de către studenții anului 2 în cadrul practicilor de vară din ultimii ani. Subiectul a fost tratat în activitățile de predare și cercetare ale atelierelor de urbanism, arhitectură peisajeră și restaurare aferente anului 5 de studii.

Rezultatele oferă o perspectivă amplă asupra posibilităților pe care le are UPT pentru a-și coordona dezvoltarea infrastructurii, de la nivelul întregului campus până la clădirile sale de patrimoniu. Toate propunerile iau în considerare, totuși, necesitatea de cooperare cu toți cei care pot sprijini acest demers, arătând că o Universitate Politehnică puternică este fundamentul solid pentru un oraș și o regiune puternică.

Proiectul de urbanism stabilește două direcții transversale fundamentale prin temele „smart” și „verde” necesare a fi aplicate fiecărei propuneri. Propunerile vizează intervenții de la nivelul întregului campus reunit, inclusiv zona căminelor, practic întregul areal între Bulevardul Mihai Viteazu și Strada Daliei, pentru a detalia apoi intervenția pe cvartalul delimitat de străzile Mihai Viteazu, Traian Lalescu, Victor Babeș și Bd. Vasile Pârvan, cu includerea infrastructurilor UPT până la strada

Petre Râmneanțu și intervenții de detaliu pentru creșterea calității spațiilor publice. Studenții au abordat trei scenarii distincte. Primul dintre acestea abordează situația în care prezența studenților în campusul universitar este restrânsă, având în vedere funcționarea în sistem hibrid și presupune inclusiv o renunțare la elementele construite impropriu în raport cu clădirile valoroase din perspectivă patrimonială, cu investiții minime. Al doilea scenariu abordează situația păstrării parametrilor actuali din punct de vedere al numărului de studenți, așadar o mai bună utilizare a infrastructurii existente și a spațiilor publice, evidențiind posibilitățile de utilizare a tuturor spațiilor în limitele infrastructurii actuale. Scenariul al treilea abordează situația creșterii numărului de studenți și introducerea unor facilități utile pentru comunitate, cu intervențiile cele mai ample în acest scenariu, mizând pe o dezvoltare smart și sustenabilă în limitele potențialului maxim de creștere a infrastructurii.

Proiectul de Peisagistică este gândit în relație cu proiectul de urbanism, în ideea de a transforma campusul într-un campus pentru sec. XXI (luând în considerare poziția centrală în oraș și conexiunile de care dispune pe toate direcțiile). Proiectul este privit ca un posibil vector de imagine pentru ceea ce ar putea să devină Campusul într-un viitor nu prea îndepărtat. Aleea Studenților, acolo unde sunt realizate propunerile, este de fapt „inima” Campusului și poate cel mai potrivit loc pentru a transmite spiritul UPT. Și în acest caz au rezultat trei soluții. Prima dintre acestea, „Parcul studenților”, oferă o soluție atentă la folosirea caracteristicilor existente, putând fi implementată total sau parțial. A doua propunere, „Schimbare – Meta Ballo”, propune o soluție atentă la componenta socială printr-o abordare ecologică, ludică și radicală. A treia propunere este „Continuitate” și propune o strategie intermediară ca scenariu, cu accent pe potențialul social al aleii.

Buzunarele sunt tratate diferit, ceea ce face ca soluția să poată fi implementată parțial în oricare dintre scenariile soluției proiectului de urbanism.

Proiectul de Restaurare abordează Cantina MV, o clădire de patrimoniu aflată pe Lista Monumentelor Istorice. Având în vedere că Facultatea de Arhitectură și Urbanism a primit în administrarea ei o mare parte din clădire în anul 2021, tema de față și-a propus să studieze felul cum aceasta se poate recupera, conserva și transforma într-un centru de competențe în inovare, cercetare și promovare a facultății. Scopul este de ridicare a standardelor spațiilor de învățământ prin recuperarea și modernizarea fondului construit existent, oferind astfel o nouă viziune privind procesul educațional, mult mai atent calibrată la dinamica socială și culturală a regiunii. Astfel, clădirea cantinei poate deveni o clădire pilot și, în același timp, model pentru procesul de transformare a campusului conform principiilor Noului Bauhaus European. La demisol este propusă o cantină/fast-food, ca spațiu de coagulare a întregului mediu universitar. La parter și mansardă fiecare echipă de studenți a propus modalități diferite de utilizare a spațiului, iar la mansardă sunt propuse spații destinate FAUT, în special activităților de cercetare din programele de master și doctorat, completate de alte activități specifice unui Centru de Competențe.

La vernisajul expoziției, rectorul Universității Politehnica Timișoara, conf.univ.dr.ing. Florin Drăgan, a declarat că „e important să avem o strategie de dezvoltare pe termen lung a campusului universitar. Chiar dacă proiectul final va mai suferi unele modificări, el reflectă vibe-ul actual al Politehnicii”.

Expoziția poate fi vizitată până în data de 13 ianuarie 2023, în holul central al Bibliotecii Universității Politehnica Timișoara.

Omagiu adus familiei Muhle

Istoria Școlii Politehnice timișorene este scrisă și prin aportul renumitului grădinar Wilhelm Muhle și a fiului său Arpad, cei care aprovizionau cu flori familiile regale ale Europei din acele vremuri. Acesta avea să doneze Școlii Politehnice, la înființare, un teren ce făcea parte din parcul și grădinile din proximitatea casei sale, aflată și acum într-o formă deformată față de original, la intersecția străzilor Babeș și Mihai Viteazul. Grădinile donate erau cele aflate între curtea casei grădinarului și drumul ce mergea paralel cu malurile principalului braț al canalului Bega. Acesta este terenul prin care arhitectul Duiliu Marcu, la începutul anilor 1920, propunea un ansamblu impresionant de clădiri în stil neo-românesc cu influențe regionale, și un parc ce s-a păstrat până în zilele noastre în preajma Corpului A al Facultății de Mecanică, Căminul MNV și Cantina MV, singurele clădiri păstrate din propunerea inițială a arhitectului. Campusul actual al facultăților Universității Politehnica Timișoara poate fi regândit ca un parc tematic ce se leagă de istoria unor grădini și a spiritului timișorean de la începutul secolului XX, ce a pus bazele învățământului politehnist.

18. [Universitatea Politehnica Timișoara sărbătorește 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri, cea a Facultății de Mecanică. Cum arată viitorul/FOTO](#)

The screenshot shows the deBANAT.ro website interface. At the top, there is a navigation menu with categories: HOME, ADMINISTRAȚIE, POLITICĂ, SPORT, OPINII, and TIMP LIBER ȘI CULTURĂ. Below the menu, there is a section for 'CELE MAI NOI ARTICOLE' with a count of 3. The main headline reads: 'Universitatea Politehnica Timișoara sărbătorește 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri, cea a Facultății de Mecanică. Cum arată viitorul/FOTO'. The background of the article header features a line drawing of a building and a church.

Anul 2023 aduce, alături de alte evenimente, și sărbătorirea a 100 de ani de la inaugurarea primei clădiri a Școlii Politehnice timișorene, cea a Facultății de Mecanică, o clădire emblematică, atât prin stilul arhitectural, cât mai ales prin funcția pe care a îndeplinit-o. Astfel, 11 noiembrie 2023 este ziua în care a fost înființat Campusul Universitar Timișoara.

„Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa”, spunea Regele Ferdinand.

Încă din 1917, o delegație a Primăriei Timișoara s-a aflat la Ministerul Instrucțiunii Publice de la Budapesta, pentru a discuta și elabora proiectul de înființare a Școlii Politehnice la Timișoara. În ședința respectivă, care a avut loc la 23 noiembrie 1917, delegația timișoreană a prezentat un plan realist de susținere a noii instituții universitare. Municipiul Timișoara se angaja

să acorde gratuit, pentru construirea viitoarelor clădiri ale Politehnicii, un teren de 8 hectare pe malul stâng al Begăi, să susțină financiar noua instituție, să amenajeze clădirea unei școli pentru începerea cursurilor, să cumpere cazarma „Franz Joseph” pentru nevoile Politehnicii, să asigure locuințe pentru corpul profesoral și să amenajeze un cămin pentru studenți. Din păcate, aceste promisiuni nu au mai ajuns să fie onorate.

Ulterior, după Unire și alipirea Banatului la România, primarul Timișoarei, Stan Vidrighin, unul dintre cei mai aprigi susținători ai înființării unei instituții de învățământ superior în orașul de pe Bega, adresează un memoriu Consiliului Dirigent de la Cluj prin care susține necesitatea înființării Politehnicii timișorene, precizând și contribuția pe care orașul o va aduce în acest sens: acordarea gratuită a unui teren de 8 hectare care va fi mărit ulterior, amenajarea drumurilor de acces la acest teren, a canalelor de scurgere, a conductelor de apă și a electricității, o subvenție de două milioane de lei, amenajarea unei clădiri pentru funcționarea provizorie a cursurilor până la construirea unui edificiu propriu, totalul cheltuielilor pe care Primăria Timișoara se angaja să le acopere ridicându-se la peste 12 milioane de lei.

Primul an al Școlii Politehnice din Timișoara a început cu 117 studenți (89 în anul întâi și 28 în anul pregătitor), în localul unei foste școli (aflată în prezent pe strada Bocșa nr. 6 și aparținând Facultății de Chimie Industrială și Ingineria Mediului). Cantina funcționa în vechiul club nautic „Regata” (clădire aparținând astăzi Facultății de Construcții), iar pentru cazare, administrația orașului nu a putut oferi decât o închisoare militară dezafectată, pe actuala stradă Popa Șapcă. Încăperile văruițe în alb, cu geamuri mici, ar fi părut dezagreabile pentru tinerii studenți, dacă o familie de învățători, care preluase administrația noului așezământ, nu ar fi încercat să creeze acolo măcar o parte din căldura unui cămin adevărat.

Primul an universitar în Timișoara a reprezentat, în ciuda tuturor greutăților, cea mai vie dovadă a potențialului spiritual și material al orașului, dovada că poate susține o Politehnică și că aceasta este absolut necesară pentru viitorul provinciei și al țării.

Rectorul Victor Vâlcovici, venit în 1921, a avut dificila misiune de a continua opera începută de Traian Lalescu și de a construi, practic aproape de la zero, noua școală. În vastul plan pe care l-a pus la punct pentru dezvoltarea școlii și-a stabilit ca priorități: construirea unui local propriu; alcătuirea unui corp profesoral la înălțimea misiunii; organizarea și înzestrarea laboratoarelor pe măsura unei Politehnici.

Prima și poate cea mai stringentă problemă a fost, în 1921, realizarea unui local propriu al Școlii Politehnice. După o documentare temeinică în mari universități din Europa, alături de Victor Vlad și Duiliu Marcu, susține ideea unei structuri pavilionare ca fiind cea mai practică pentru scopurile urmărite. Victor Vlad a militat pentru crearea unei cetăți universitare în Timișoara, care să grupeze toate edificiile necesare pregătirii forțelor tehnice multă vreme. În acest sens a conceput un proiect de ansamblu, adecvat cerințelor imediate și de perspectivă, cuprinzând zece pavilioane care să îndeplinească exigențele de instruire.

În 1922, Ministerul Lucrărilor Publice, care pe vremea aceea avea tutela Școlii Politehnice, a hotărât să execute la Timișoara o clădire în care să se instaleze cea dintâi secție a noii Școli Politehnice, anume secția de mecanică. Lucrările vor fi realizate sub conducerea arhitectului Duiliu Marcu, într-un stil neo-românesc ce e admirat și astăzi pentru calitățile sale artistice și arhitecturale.

La 11 noiembrie 1923 se inaugurează „Pavilionul Mecanic”, prima clădire proprie Școlii Politehnice, construită pe Bd. Mihai Viteazu, pe terenul atribuit de Primărie.

În toamna anului 1927, noul local al căminului Politehnicii și-a putut primi oaspeții. Căminul a fost realizat, ca și pavilionul Facultății de Mecanică, în conformitate cu planul de ansamblu conceput de arh. Duiliu Marcu, fiind singurul construit, din cele 4 propuse, după planurile autorului.

În 1930 se finalizează clădirea ce adăpostește cantina, situată alături de cămin, în aceeași incintă. Realizată după proiectul arh. Duiliu Marcu, aceasta cuprinde o sală de 13 x 26 m, unde pot lua masa 450 studenți. Folosind aceleași materiale, cărămida aparentă și praful de piatră, arhitectul Duiliu Marcu, reușește să creeze un ansamblu armonios, chiar și cu cele doar trei clădiri realizate din amplul său proiect.

Ulterior, baza materială a Politehnicii timișorene se dezvoltă în ritm alert, ajungând în prezent la 100 de imobile ce stau mărturie a tuturor evenimentelor din ultima sută de ani și care constituie un patrimoniu neprețuit nu doar al universității, ci al întregului oraș.

În timp însă, Timișoara s-a schimbat, iar la dezvoltarea modernă a orașului o contribuție esențială a adus-o Politehnica. Acum, la 100 de ani de la edificarea primei clădiri a Campusului Universitar Timișoara, studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism a UPT vin cu o nouă viziune – Campus UPT 2045 – de dezvoltare a acestuia, în ton cu vremurile de azi.

Istoria Școlii Politehnice timișorene este scrisă și prin aportul renumitului grădinar Wilhelm Muhle și a fiului său Arpad, cei care aprovizionau cu flori familiile regale ale Europei din acele vremuri. Acesta avea să doneze Școlii Politehnice, la înființare, un teren ce făcea parte din parcul și grădinile din proximitatea casei sale, aflată și acum într-o formă deformată față de original, la intersecția străzilor Babeș și Mihai Viteazul. Grădinile donate erau cele aflate între curtea casei grădinarului și drumul ce mergea paralel cu malurile principalului braț al canalului Bega. Acesta este terenul prin care arhitectul Duiliu Marcu, la începutul anilor 1920, propunea un ansamblu impresionant de clădiri în stil neo-românesc cu influențe regionale, și un parc ce s-a păstrat până în zilele noastre în preajma Corpului A al Facultății de Mecanică, Cum arată viziunea viitorului

Campusul actual al facultăților Universității Politehnica Timișoara poate fi regândit ca un parc tematic ce se leagă de istoria unor grădini și a spiritului timișorean de la începutul secolului XX, ce a pus bazele învățământului politehnist.

Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara a găzduit, recent, vernisajul expoziției de prezentare a proiectelor realizate de studenții Facultății de Arhitectură și Urbanism (FAUT). Proiectul intitulat „Campus UPT 2045”, realizat pe parcursul semestrului 2 al anului 2021-2022, a presupus participarea studenților FAUT la un proces de co-creare împreună cu colegii lor și personalul didactic, a cărui rezultat oferă o primă viziune de dezvoltare a campusului Universității Politehnica pentru următorii ani. Scanarea proiectelor vechi realizate pentru campus, arhivarea acestora, precum și planșele originale pe care s-a lucrat a fost un prim pas, realizat de către studenții anului 2 în cadrul practicilor de vară din ultimii ani. Subiectul a fost tratat în activitățile de predare și cercetare ale atelierelor de urbanism, arhitectură peisajeră și restaurare aferente anului 5 de studii.

Rezultatele oferă o perspectivă amplă asupra posibilităților pe care le are UPT pentru a-și coordona dezvoltarea infrastructurii, de la nivelul întregului campus până la clădirile sale de patrimoniu. Toate propunerile iau în considerare, totuși, necesitatea de cooperare cu toți cei care pot sprijini acest demers, arătând că o Universitate Politehnică puternică este fundamentul solid pentru un oraș și o regiune puternică.

Proiectul de urbanism stabilește două direcții transversale fundamentale prin temele „smart” și „verde” necesare a fi aplicate fiecărei propuneri. Propunerile vizează intervenții de la nivelul întregului campus reunit, inclusiv zona căminelor, practic întregul areal între Bulevardul Mihai Viteazu și Strada Daliei, pentru a detalia apoi intervenția pe cvartalul delimitat de străzile Mihai Viteazu, Traian Lalescu, Victor Babeș și Bd. Vasile Pârvan, cu includerea infrastructurilor UPT până la strada Petre Râmneanțu și intervenții de detaliu pentru creșterea calității spațiilor publice. Studenții au abordat trei scenarii distincte.

Primul dintre acestea abordează situația în care prezența studenților în campusul universitar este restrânsă, având în vedere funcționarea în sistem hibrid și presupune inclusiv o renunțare la elementele construite impropriu în raport cu clădirile valoroase din perspectivă patrimonială, cu investiții minime.

Al doilea scenariu abordează situația păstrării parametrilor actuali din punct de vedere al numărului de studenți, așadar o mai bună utilizare a infrastructurii existente și a spațiilor publice, evidențiind posibilitățile de utilizare a tuturor spațiilor în limitele infrastructurii actuale.

Scenariul al treilea abordează situația creșterii numărului de studenți și introducerea unor facilități utile pentru comunitate, cu intervențiile cele mai ample în acest scenariu, mizând pe o dezvoltare smart și sustenabilă în limitele potențialului maxim de creștere a infrastructurii.

Proiectul de Peisagistică este gândit în relație cu proiectul de urbanism, în ideea de a transforma campusul într-un campus pentru sec. XXI (luând în considerare poziția centrală în oraș și conexiunile de care dispune pe toate direcțiile). Proiectul este privit ca un posibil vector de imagine pentru ceea ce ar putea să devină Campusul într-un viitor nu prea îndepărtat. Aleea Studenților, acolo unde sunt realizate propunerile, este de fapt „inima” Campusului și poate cel mai potrivit loc pentru a transmite spiritul UPT. Și în acest caz au rezultat trei soluții. Prima dintre acestea, „Parcul studenților”, oferă o soluție atentă la folosirea caracteristicilor existente, putând fi implementată total sau parțial. A doua propunere, „Schimbare – Meta Ballo”, propune o soluție atentă la componenta socială printr-o abordare ecologică, ludică și radicală. A treia propunere este „Continuitate” și propune o strategie intermediară ca scenariu, cu accent pe potențialul social al aleii.

Buzunarele sunt tratate diferit, ceea ce face ca soluția să poată fi implementată parțial în oricare dintre scenariile soluției proiectului de urbanism.

Proiectul de Restaurare abordează Cantina MV, o clădire de patrimoniu aflată pe Lista Monumentelor Istorice. Având în vedere că Facultatea de Arhitectură și Urbanism a primit în administrarea ei o mare parte din clădire în anul 2021, tema de față și-a propus să studieze felul cum aceasta se poate recupera, conserva și transforma într-un centru de competențe în inovare, cercetare și promovare a facultății. Scopul este de ridicare a standardelor spațiilor de învățământ prin recuperarea și modernizarea fondului construit existent, oferind astfel o nouă viziune privind procesul educațional, mult mai atent calibrată la dinamica socială și culturală a regiunii. Astfel, clădirea cantinei poate deveni o clădire pilot și, în același timp, model pentru procesul de transformare a campusului conform principiilor Noului Bauhaus European. La demisol este propusă o cantină/fast-food, ca spațiu de coagulare a întregului mediu universitar. La parter și mansardă fiecare echipă de studenți a propus modalități diferite de utilizare a spațiului, iar la mansardă sunt propuse spații destinate FAUT, în special activităților de cercetare din programele de master și doctorat, completate de alte activități specifice unui Centru de Competențe.

La vernisajul expoziției, rectorul Universității Politehnica Timișoara, Florin Drăgan, a declarat că „e important să avem o strategie de dezvoltare pe termen lung a campusului universitar. Chiar dacă proiectul final va mai suferi unele modificări, el reflectă vibe-ul actual al Politehnicii”.

Expoziția poate fi vizitată până în data de 13 ianuarie 2023, în holul central al Bibliotecii Universității Politehnica Timișoara.